GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 10 LETO XX. KAMNIK, 25. MAJA 1981 5 DIN

Titova srečanja s Kamnikom

»Razstava Titova srečanja s Kamnikom v zgodovinskem pogledu žal ne doprinaša ničesar novega v poznavanje Titovega bivanja v Kamniku. Postavili smo jo v spomin na velikana naše zgodovine, ki se je na svoji poti za kratek čas ustavil tudi v našem mestu in se vanj vrsto let vračal po nove moči,« je zapisano v vabilu na razstavo Titova srečanja s Kamnikom, ki so jo odprli v petek, 22. maja popoldne. Na otvoritvi se je s priložnostnim nastopom predstavil moški zbor Lira iz Kamnika.

Razstava s fotografijami in pisnimi dokumenti predstavlja srečanja predsednika Tita z našim mestom. Med razstavljenimi dokumenti je tudi zapisnik izdanih delavskih poselskih knjižic, ki priča, da je Josip Broz v letih 1911–12 delal v Kamniku v tovarni kovinskih izdelkov, današnjem Titanu. Fotografije govorijo o najrazličnejših srečanjih, od tistega, ko so predsedniku Titu izročili listino častnega meščana, zlato plaketo, do prostih trenutkov, ki jih je preživel v naših loviščih.

Dan mladosti, dan novih zaobljub Titovi poti

V Arburetumu v Volčjem potoku so minuli petek 800 pionirjev iz kamniške in domžalske občine sprejeli v Zvezo socialistična mladine.

»Pionirji, ki danes postajate člani ZSMS, se morate zavedati, da je to organizacija mladih, ki vstopajo v življenje in na katerih je odgovornost za prihodnost naše samoupravne socialistične ureditve,« je med drugim nagovoril nove mladince Ivan Spruk, sekretar občinske konference ZSMS Kamnik. Ob pomenu pridobitev med vojno in po njej je mladim spregovorila Marija Avbelj-Nadja, ki je tudi dejala: »Vaša naloga je, da skupaj z nami čuvate vse pridobitve, predvsem pa svobodo domovine, kajti svoboda je najlepša misel našega preteklega, sedanjega in bodočega življenja. Vi ste tisti, ki boste morali jutri, pojutrišnjem stopiti v klene vrste, da očuvate naše in vaše neprecenljive pridobitve revolucije in socialistične samoupravne domovine Jugoslavije.« S slovesnosti je delegacija mladih odnesla venec k spomeniku padlih v Rudniku.

V kulturnem programu je nastopil pionirski pevski zbor, folklorna skupina KUD »Svoboda« iz Mengša pa je mladim tudi zaplesala.

M. J.

John Lennon, Ronald Reagan, Janez Pavel II. so imena, ki se na naslovnih straneh niso pojavljala zgolj zaradi tega, ker gre za pomembne ali ugledne ljudi na tem ali onem področju življenja. Med temi imeni in še številnimi drugimi je tudi vez, ki je danes tako očitna, da se ni mogoče izogniti primerjavam, čeravno je težko stlačiti v isti koš pop pevca, verskega poglavarja in voditelja ene najmočnejših držav sveta. Toda te med seboj tako različne osebnosti javnega življenja vendarle povezuje dogodek, ki se je z vso ostrino zarisal v njihovem osebnem, a zaradi pomembnosti na javni sceni tudi v javnem

Terorizem – epidemična bolezen sodobnega sveta

življenju. Terorizem slej ko prej postaja ne samo nadloga današnje svetovne skupnosti, temveč resna, skorajda epidemična bolezen.

Težko je sicer natančneje ugotoviti, kdaj je terorizem v takšni obliki, kot ga poznamo danes, čeprav je težko govoriti o enotni obliki, postal sestavni del svetovnega javnega dogajanja. Lahko bi sicer rekli, da je imel terorizem dve obdobji. V prvem se je osredotočil bolj na množico, saj so teroristi z ugrabitvijo večjih skupin ljudi, ki so bili javnosti skorajda popolnoma anonimni, poskušali doseči tisto, kar so pač hoteli. S političnim zorenjem terorizma, ki ne glede na svoj ideološki predznak, ugrabitve in podobne podvige šteje med revolucionarne oblike boja proti obstoječim družbenim sistemom, se je spremenil tudi organizacijski in metodološki pristop teroristov. Morda je prelomnico v tej smeri predstavljal ravno uboj oziroma ugrabitev uglednega italijanskega politika Alda Mora. Terorizem, rdeče ali črne barve, se je tako osredotočil na ugledne in pomembne predstavnike javnega življenja.

Toda očitno je, da so usodni streli na papeža, ameriškega predsednika in morda celo na znanega pop pevca samo vrh ledene gore. Bolj ko preiskovalci po atentatu vrtajo po ozadju dogodka, bolj je vse zavito v nepregledno temo, v kateri je mogoče glavne igralce in sile samo čutiti, ne pa jih tudi spoznati. Jasno je namreč, da bi lahko na prste ene roke prešteli vsa tista gibanja v svetu, ki jim teroristično dejanje služi kot opozorilo na pereč problem. Vse bolj se terorizem spreobrača v nekakšno notranjo manipulacijo, silo v rezervi, ki služi kot krajni mehanizem za sprožitev nekega procesa. Svet se sicer danes bolj ali manj uspešno bori proti terorizmu. Toda boj bo jalov vse dotlej, dokler se toleriranju terorizma ne bodo odrekli tudi tisti, ki se sicer na videz borè proti njemu.

J. KOVAČIČ

Volja in trma sta pripeljali do uspehov

Tovarno Utok so sredi maja obiskali Franc Šetinc, sekretar predsedstva CK ZK Slovenije, Martin Mlinar, podpredsednik republiških sindikatov. Emil Šuštar, član sekretariata predsedstva slovenskih sindikatov, ter Jože Vonta, predsednik medobčinske gospodarske zbornice. Gostje so se s predstavniki tovarne in naše družbenopolitične skupnosti pogovarjali o uspešni sanaciji tovarne, ki so si jo po pogovoru tudi ogledali.

O uspešnih poslovnih rezultatih Utoka smo že večkrat pisali, prav tako o stabilizacijskih sobotah, s katerimi delavci povečujejo vsoto denarja, namenjenega obnavljanju strojne opreme. Zato zapišimo predvsem misli, ki so jih ob svojem obisku v tovarni izrekli predstavniki republiških družbenopolitičnih organizacij.

Prva sanacijska komisija ni znala ponuditi pravega programa. Vedeli pa smo, da imajo delavci Utoka neizmerno voljo za razreševanje gospodarskih težav, zato smo v centralnem komiteju ZKS zadolžili za vodenje novega sanacijskega organa, družbenega sveta, Jožeta Vonto, je med drugim dejal Franc Šetinc. Poudaril je, da je sanacija Utoka pravi primer, kako se morata centralni komite in sindikat konkretno vključiti v razreševanje težav ter omenil, da zdaj prav tako lahko konkretno pomagajo pri dograjevanju dohodkovnih odnosov in povezovanja v panogi, ki jih načrtujejo v Utoku. »Sanacija Utoka je dala bogate izkušnje, ki jih je treba še proučevati, ker bodo lahko še marsikomu koristile. Razvojni program tovarne pa pomeni pravo bistvo stabilizacijske politike, ki jo v Utoku že uresničujete. Pogosto se pri težavah še premalo zavedamo subjektivne odgovornosti, ki jo je mogoče zelo hitro spreminjati, veliko hitreje kot objektivne vzroke za gospodarske težave. Takih programov, kot ga ima Utok, nam manjka. Seveda pa je bilo mogoče v Utoku doseči take rezultate le s pomočjo delavcev in z dovolj prave trme in volje, s katero so pri sanaciji sodelovali predstavniki družbenopolitične skupnosti,« je dejal Franc Šetinc.

Martin Mlinar je dejal, da so družbeni sveti, kakršnega so imeli v Utoku, doslej v vseh okoljih, ki so se znašla v težavah, dali dobre rezultate. Poudaril je, da se pri gospodarskih težavah še vedno prehitro odločamo za likvidacijo, »in še danes trdim, da če bi Ipok prav zagrabili, bi danes uspešno delal. Pri Utoku je bila poleg velike pripravljenosti delavcev za razreševanje težav še ena srečna okoliščina. Z novim mandatnim obdobjem so prišli v občinsko skupščino ljudje, ki so dali vso podporo družbenemu svetu, kar je brez dvoma veliko pripomoglo k sanaciji tovarne,« je omenil Martin Mlinar ter nato orisal razvojne možnosti, ki jih ob načrtovanem razvoju živinoreje ima in mora imeti usnjarsko predelovalna industrija, še zlasti, če se bo znala medsebojno povezati, od klavništva do izdelave usnjenih izdelkov.

»Družbeni svet se ni izčrpaval z maratonskimi sestanki, njegova najdragocenejša izkušnja je, da je treba krepiti položaj in vlogo delavca, saj je družbeni svet delal povezano s samoupravnimi organi in družbenopolitičnimi organizacijami v tovarni« se je v razpravo vključil Emil Šuštar, ki je tudi sam sodeloval v družbenem svetu.

J. T.

Po Titovi poti

Ob 40-letnici vstaje in zaključku meseca mladosti, bo 5. junija ob 17. uri na Stadionu prijateljstva v Mekinjah velika manifestativna prireditev, na kateri bodo mladi ponovno potrdili svojo pripadnost in odločenost za uresničevanje poti, ki jo je začrtal njihov veliki vzornik, tovariš Tito.

Mladi se bodo zbrali že ob 16. uri pred šolo Toma Brejca in od tam ob 16.30 krenili po ulicah Kamnika do stadiona, kjer bo telovadni nastop. V njem bo sodelovalo okrog 240 cicibanov, 460 učencev vseh kamniških osnovnih šol, 120 dijakov Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra ter 80 gojencev Zavoda za usposabljanje invalidne mladine. Prireditev bo prava paša za oči, saj bodo nastopajoči z raznobarvnimi oblačili na stadionu pričarali pravo mavrico barv in mladostnega razpoloženja.

Odbor za podeljevanje nagrad »Toma Brejca« pri občinski skupščini Kamnik po sklepu, sprejetem na redni seji, in na podlagi 2. in 4. člena odloka o častnih priznanjih in nagradah občine Kamnik v počastitev občinskega praznika

RAZPISUJE

nagrado »Toma Brejca« kot javno priznanje za pomembna prizadevanja in dosežke posameznikov ali delovnih skupin na področju kulture in prosvete, znanosti in umetnosti, ki imajo splošen pomen za razvoj teh in drugih družbenih dejavnosti v občini ali tudi izven nje.

Rok za dostavo prijav z obrazložitvijo za podelitev nagrade »Toma Brejca« je 15. junij 1981.

Prijave pošljite na naslov:
Odbor za podelitev nagrad TOMA BREJCA pri občinski skupščini Kamnik.

PREDSEDNIK ODBORA
prof. dr. Janez Matjašič

Orientacijski pohod rezervnih vojaških starešin v Rudniku

Krajevna organizacija ZRVS Duplica je ena od najbolj aktivnih v naši občini. Poleg rednih predavanj v okviru izobraževalnega programa za rezervne vojaške starešine so pred dnevi uspešno izvedli tudi orientacijski patrolni pohod. Pohod je bil združen s streljanjem z malokalibrsko puško, na kontrolnih točkah. Na koncu so odgovarjali še na testna vprašanja o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti in o poznavanju mednarodnega in političnega položaja ter usmeritev naše politike neuvrščenosti.

Zelo dobra udeležba na pohodu, ki je bil na območju Rudnika in krajevne skupnosti Volčji potok, izostali so le redki posamezniki, in tudi rezultati testa, streljanja in reševanja praktičnih nalog na terenu kažejo na zanimanje rezervnih starešin za strokovno izpopolnjevanje.

F. S.

Od vsepovsod

● Vse manj interesa za vpis v vojaške šole

LJUBLJANA – Za vojaške šole, vojaške in obrambne poklice se v nekaj zadnjih letih odloča vse manj mladih iz Slovenije. Prav zaradi tega je nujna splošna družbena akcija, kajti skrb za obrambo je skrb in naloga vse družbe, so poudarili na seji predsedstva RK SZDL v razpravi o vpisu v vojaške šole, naboru in organizaciji Zveze rezervnih starešin Slovenije. Položaj je težavnejši še zaradi tega, ker je tudi v JLA velik razkorak med številom slovenskih starešin in možnostmi oziroma zahtevami, ob vsem tem pa preneha s študijem na vojaških šolah tudi precej tistih, ki so se sicer že odločili za ta poklic.

● Rezultati popisa prebivalstva

BEOGRAD – V Jugoslaviji prebiva 22.354.219 prebivalcev, kar pomeni 8,9 odstotno povečanje v primerjavi z letom 1971, so povedali na zveznem zavodu za statistiko, kjer so prikazali nekatere ugotovitve in podatke letošnjega popisa prebivalstva. Popisovalci so ugotovili, da je na začasnem delu v tujini nekaj več kot 577 tisoč Jugoslovanov ali za 14 odstotkov manj kot pred desetimi leti. Največje jugoslovansko mesto je Beograd (1,1 milijona prebivalcev), sledijo pa Zagreb (763 tisoč), Skopje (405 tisoč), Sarajevo (318 tisoč) in Ljubljana (223 tisoč).

● Slabši rezultati slovenskega gospodarstva

LJUBLJANA – Aprila letos je slovenska industrija izdelala za 0.9 odstotka manj kot aprila lani. Marca letos pa je bil slovenski uvoz rekordno visok, saj je znašal 7,48 milijarde dinarjev, pač pa je bil aprilski uvoz za 13 odstotkov nižji. Upadajo tudi tuja naročila, vendar pa so bile zaloge končnih izdelkov v slovenskih skladiščih za 4,3 odstotka nižje kot aprila lani.

● V Sloveniji v zadnjem času ni bilo sovražnih akcij

LJUBLJANA – V Sloveniji v zadnjem obdobju ni bilo pojavov ali akcij, kakršne so bile na Kosovem. Navkljub temu ne bi smeli podcenjevati ali precenjevati moč sovražnih sil, je ugotovilo predsedstvo CK ZKS v razpravi o nalogah slovenskih komunistov. Hkrati so na seji opozorili na nekatere šibke točke v slovenskem gospodarstvu in družbenopolitični dejavnosti. Ugotovljeno je bilo, da slovensko gospodarstvo čakajo precejšnje naloge, še zlasti, če hoče uspešno združiti 11 milijard dinarjev neposredno s kosovskim gospodarstvom v sedanjem srednjeročnem obdobju.

● Podražitve niso prinesle manjše porabe

BEOGRAD – Zadnje podražitve surove nafte in derivatov niso vplivale na zmanjšanje porabe bencina, nafte, kurilnega olja. V prvih letošnjih mesecih je bilo v Jugoslaviji porabljenih okoli 3,5 milijona ton naftnih derivatov, kar je za 0,2 odstotka več kot ob enakem obdobju lani. Še najbolj se je povečala poraba mazuta in sicer za odstotek, pač pa se je v tem obdobju za 2,3 odstotka zmanjšala poraba motornega bencina, medtem ko se je poraba tekočega plina povečala za osem odstotkov, super bencina za devet in maziv prav tako za devet odstotkov.

● Bo vikend tudi stanovanje

LJUBLJANA – Ko je republiški izvršni svet razpravljal o osnutku zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o stanovanjskih razmerjih, je med drugim razpravljal tudi o možnosti, da bi kot stanovanje šteli tiste počitniške hišice, ki stoje na ožjem mestnem območju. Republiški izvršni svet je tudi menil, da vikend v bodoče ne bi smel meriti več kot 50 kvadratnih metrov. Če bi bil večji, bi ga že lahko šteli za stanovanje.

Vsak sestanek bi moral izobraževati

Komunisti naše občine so na svoji zadnji konferenci namenili osrednjo pozornost izobraževanju in usposabljanju komunistov za sprotno zaznavanje in spoznavanje sprememb v naši samoupravni socialistični družbi, za sprotno odzivanje na te spremembe ter na snovanje akcijskih programov.

Marksistično in idejnopolitično usposabljanje komunistov v naši občini še ni doseglo take stopnje, da bi lahko bili povsem zadovoljni. Očitno je, da je za zdaj najuspešnejša oblika usposabljanja dopisna šola, uspešni so seminarji za nove člane ZK pred in po sprejemu. Poleg teh oblik usposabljanja imamo v občini še 120 urni program občinske politične šole, trimesečni seminar teorije in prakse marksizma za vodstvene delavce, nekaj posameznikov se usposablja tudi v politični šoli CK ZKS.

Seveda pa bi morala biti temeljna celica usposabljanja in izobraževanja komunistov osnovna organizacija, saj bi moral vsak sestanek osnovne organizacije doprinesti k sistematičnemu pridobivanju znanja, k uresničevanju načela o zavestni aktivnosti vsakega komunista. Prav pri tej osnovni obliki usposabljanja in izobraževanja pa v občini še nismo vsega dorekli. Prva pomoč za odpravljanje slabosti naj bi bili enodnevni seminarji, posebno pozornost pa bi veljalo nameniti tudi tematskim razpravam, v katere naj bi zajeli odprta vprašanja, ki zadevajo posamezno območje ali posamezno področje. Ob tem bodo seveda tudi v prihodnje potekale vse oblike sistematičnega pridobivanja znanja, za vse oblike usposabljanja in izobraževanja pa naj bi v prihodnje, kot so sklenili na konferenci, izdelali letni program, katerih sestavina naj bi bilo kadrovanje članov ZK za posamezne oblike usposabljanja.

J. T.

Odprli nove delovne prostore

Za okrog 150 delavcev enote Stolovega tozda Tapecirano in kovinsko pohištvo je bil minuli petek slovesen dan, saj so tudi uradno udprli njihove nove delovne prostore, v katerih je delo sicer steklo že konec marca. Novi objekt meri 6.600 kvadratnih metrov, od tega je tapetniški delavnici z montažo namenjenih 2.250, krojenju in lepljenju 1.225, preostali prostor je namenjen skladišču surovin oziroma gotovih izdelkov. Za naložbo so potrebovali 79.376 tisoč dinarjev, pri čemer je lastni delež znašal 35 milijonov dinarjev, preostala sredstva so zagotovili s posojilom Ljubljanske banke in nekaterih izvajalcev del.

Življenjski jubilej dr. Matjašiča

Pretekli teden je bila na občinski skupščini priložnostna slovesnost, s katero so dr. Janezu Matjašiču, letošnjemu prejemniku srebrnega znaka OF, čestitali ob njegovi 60-letnici. Ob tej priložnosti so mu ponovno izrazili priznanje za njegov prispevek na vseh tistih področjih, kjer se je vključeval s svojim znanjem in delom.

Obisk predsednikov izvršnih svetov

Nedavno so našo občino obiskali predsedniki izvršnih svetov občinskih skupščin Cerknica, Ribnica, Litija in Grosuplje. Ogledali so si proizvodnjo v Titanu ter športno dvorano pri osnovni šoli Frana Albrehta ter izmenjali izkušnje pri razreševanju tekočih nalog.

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Končno pločnik v Šmarci

Čeprav so se Šmarčani že krepko jezili na delavce kamniškega Komunalnega podjetja, ker jim že minulo jesen niso v predvidenem roku dokončno uredili pločnika in avtobusnih postajališč, sedaj z deli pridno nadaljujejo in vse kaže, da je jezo končno izpodrinilo zadovoljstvo. Do konca maja bodo pločnik in obe izogibališči nared, s tem pa bo zagotovljena tudi večja prometna varnost v Šmarci.

Pred tremi leti, ko so v krajevni skupnosti načrtovali to investicijo, bi bila za polovico cenejša, če bi lahko po krajši poti prišli do ustreznih gradbenih dovoljenj. Sedaj bo veljala samoupravno komunalno in krajevno skupnost okrog 820 tisoč dinarjev. Krajevna skupnost pa bo na obeh avtobusnih postajališčih uredila tudi streho za čakajoče potnike.

M. J.

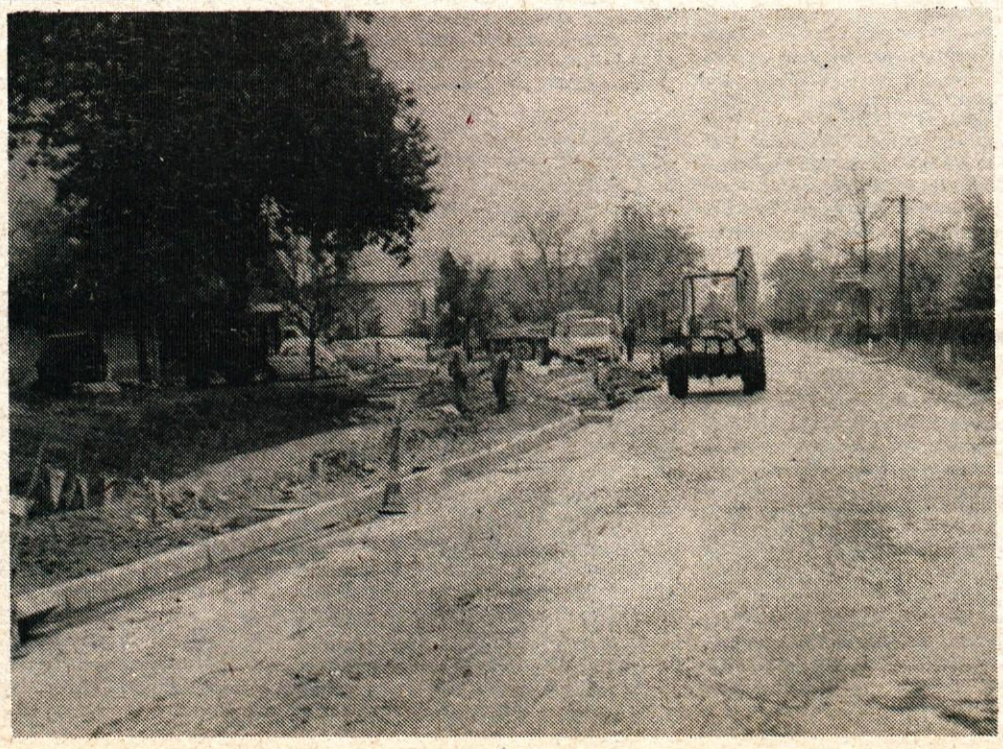

Praznik domžalske občine

Spomin na 23. maj leta 1937, ko je bil na Taboru pri Ihanu velik shod ljudske fronte, ki ga je organizirala KP Slovenije, obeležujejo v Domžalah z občinskim praznikom. Minulo soboto so se zbrali na slavnostni seji delegati vseh treh zborov občinske skupščine ter številni gostje. Ob tej priložnosti so Viktorju Avblju, predsedniku predsedstva SR Slovenije, narodnemu heroju, izročili listino častnega občana domžalske občine, podelili so tudi občinska priznanja in odlikovanja predsedstva SFRJ. Občanom sosednje občine je k prazniku v imenu naše občinske skupščine in družbeno-političnih organizacij čestital Janez Prezelj, predsednik OK SZDL.

Slovesnost se je nadaljevala v zdravstvenem domu Domžale, kjer so odprli novi prizidek.

J. T.

Izšel je turistični informator

Med prizadevanja za pospešitev turističnega utripa gotovo lahko prištejemo tudi turistični informator Kamnik, ki ga je v nakladi 10.000 izvodov izdala občinska skupščina, saj bo v njem obiskovalec našel vse najpomembnješe podatke o kulturnih, zgodovinskih, naravnih in turističnih znamenitostih Kamnika in njegove najbližje okolice. Sestavni del z barvnimi fotografijami obogatenega turističnega informatorja, ki so ga stiskali v Cankarjevi založbi, je tudi zemljevid Kamnika in njegove okolice ter zemljevid mesta Kamnika, na katerem so označene najpomembnješe ulice in vse najpomembnejše znamenitosti mesta.

● *Pogovor z dr. Francetom Pucljem ob 45-letnici protituberkuloznega dispanzerja*

Počitek se bo kar prilegel

Letos mineva 45 let, kar je kamniška protituberkulozna liga ustanovila protituberkulozni dispanzer, ki je bil šesti v Sloveniji. Za to humano dejanje imajo brez dvoma največ zaslug tedanji borci proti jetiki, ki je pogosto s smrtjo kosila med obolelimi. Omenimo naj le dr. Julija Polca (po katerem nosi ime tudi naš zdravstveni dom), tedanjega župana Franca Kratnerja (prvi tajnik in blagajnik lige), Štefan Repanšek in France Jagodic, ki je le nekaj dni pred slovesno otvoritvijo PTBC postal žrtev pljučne jetike. (Med umrlimi v kamniškem okraju je bilo leta 1934 kar 10 odstotkov žrtev jetike).

Že v okviru PTBC lige, v kateri so k sodelovanju pritegnili tudi številne druge organizacije in društva, so obolelim in njihovim družinam nudili znatno pomoč. Organizirali so tudi številna predavanja in izdajali poljudnoznanstveni list »Delo proti tuberkulozi«. Liga je vodila tudi širšo akcijo za ustanovitev dispanzerja, pri takratni banski upravi pa je izprosila tudi štipendijo za dr. Puclja, ki se je za delo v PTBC usposobil na Golniku. Tudi nekatere tovarne, banka in druge organizacije so pokazale izredno zavest in razumevanje za to humano akcijo lige ter so pomagali po svojih močeh pri ustanovitvi dispanzerja, ki je od ustanovitve do leta 1941 deloval s pomočjo njihovih prispevkov in prispevkov članov lige.

Dispanzer je začel delati dvakrat tedensko, od začetka do danes pa ga je uspešno vodil dr. France Pucelj.

Dr. Pucelj se je rodil 2. decembra 1902 v Goriči vasi pri Ribnici. Oče je bil kmetovalec, postavil pa je tudi parno žago, saj si je vroče želel izšolati osem otrok. Želja se mu je uresničila.

»V meni se je že v rani mladosti prebudilo veselje do zdravniškega poklica«, je dr. Pucelj začel svojo pripoved. »Že kot otrok sem s »kirurškimi posegi« rad raziskoval anatomijo najrazličnejših žuželk. Korak k odločitvi pa je brez dvoma pospešilo tudi nesrečno naključje, ko je mati za las ušla smrti. Krava jo je po nesreči zabodla v trebuh, v bližini pa ni bilo zdravniške pomoči. Srečno naključje je hotelo, da je vzdržala več ur, preden so jo pripeljali z navadnim vozom v

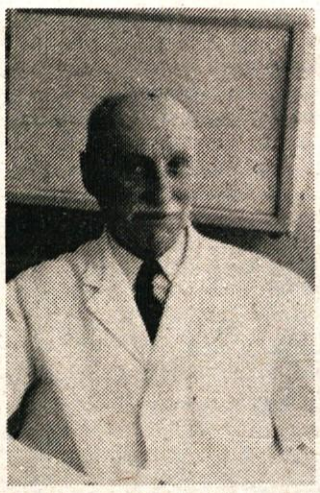

Dr. France Pucelj dela zadnji mesec v kamniškem protituberkuloznem dispanzerju.

Ljubljano, kjer so ji spretne kirurške roke rešile življenje. Tedaj mi je nekaj reklo: postal boš zdravnik!«

Po končanem študiju in stažu ni takoj dobil redne zaposlitve. Nekaj časa je prostovoljno delal na različnih oddelkih, nato kot banovinski zdravnik v Ljubljani in Celju na ginekološkem in porodniškem oddelku. Tu si je pridobil precej prakse, zato je tudi pri kasnejšem službovanju večkrat pomagal mladim materam.

– Zakaj ste v Kamniku »presedlali« na delo s tuberkuloznimi bolniki?

»Za zdravniški poklic sem se odločil predvsem iz veselja, to pa pomeni, da sem želel pomagati bolnim. In ker je v tistih časih jetika najbolj grozila, sem čutil, da ne smem stati ob strani, temveč pomagati pomoči najbolj potrebnim bolnikom. Tega koraka mi ni bilo nikoli žal, čeprav imam za seboj skoraj 51 let delovne dobe, od tega 45 let v protituberkuloznem dispanzerju.«

Začetek je bil vseeno težak. Temačen, vlažen in pretesen prostor v stari hiši v Prešernovi ulici prav gotovo ni bil primeren za delo dispanzerja. Potem se je še nekajkrat selil in zares ustrezne prostore dobil šele leta 1953 v prizidku sedanjega zdravstvenega doma. Prva medicinska sestra, ki je vrsto let delala z dr. Pucljem, je bila Frančiška Chwatal poročena Kiš, ki še sedaj dela v kamniškem zdravstvenem domu.

»Ob sebi sem imel dobre sodelavce. To so bile sestre, ki so bile kot jaz z dušo in srcem pri svojem delu. Saj ga drugače ne bi mogle opravljati, ker je bilo veliko terenskega dela na izredno velikem območju od Kamnika z okolico, do Trzina in Moravč. Patronažne službe ni bilo, zato se je sestra dostikrat kar s kolesom odpeljala v Moravče, kjer je včasih tudi prespala. Kadar je imela veliko obiskov, se ji ni splačalo voziti domov. Pri avtobusnem podjetju Rode je liga pridobila za dispanzersko sestro polovično voznino na vseh progah, da je tudi v zimskem času lahko obiskovala bolnike.«

Ob letošnjem jubileju je bila v PTBC dispanzerju tudi slikovna razstava o 45- letnem delovanju in razvoju centra.

– In kakšno delo je opravljala sestra na terenu?

»Predvsem je nadzorovala higienske razmere, kako jemljejo bolniki zdravila in podobno. Seveda so bili tudi taki, ki se niso držali zdravnikovih navodil, celo proč so metali zdravila, pljuvali po tleh, kadili. Take sem zelo trdo prijel. Šlo je vendar za njihovo zdravje in zdravje njihove okolice, družine.«

– Kdaj je postala tuberkuloza manj nevarna bolezen, dr. Pucelj?

»Ko so ljudje postali bolj prosvetljeni. Ko so se zavedli, kaj pomeni higiena, redno jemanje zdravil, skratka vsega, kar sodi k profilaksi in terapiji. To pa smo dosegli tudi s številnimi predavanji že od ustanovitve lige dalje in vsako leto, predvsem ob protituberkuloznem tednu.«

– Kdaj ste pri svojem delu čutili največje zadovoljstvo?

»Kadar je težak tuberkulotik ubogal moja navodila in se uspešno pozdravil. Ljudje so bili zelo hvaležni, predvsem žene, če jim je ozdravel tuberkulozni mož, ki je bil še alkoholik povrh. Taki primeri so bili pogosti. Brez usmiljenja sem jih postavil pred dejstvo in dostikrat tudi uspel. Težko je z besedami opisati notranje zadovoljstvo, ki sem ga takrat občutil.«

– Nam lahko razložite, kaj vas je trdnega, da ne rečem trmastega Ribničana, zvabilo v Kamnik?

»Neizmerna ljubezen do planin, ki me je povsem prevzela že ob služenju vojaščine v Staničevi koči pod Kredarico, kjer sem bil smučar in zdravnik. Od tedaj me ni nič ločilo od prelepih vrhov, ki sem jih premeril podolgem in počez od Karavank do Kamniških planin. Nikoli nisem imel nezgode, ker sem se vedno držal gorskih poti.«

Dr. Pucelj je bil vsa leta v Kamniku in že prej član planinskega društva. Za dolgoletno prizadevno delo na tem področju je prejel več priznanj kamniškega Planinskega društva in Planinske zveze Slovenijo. Njegovo neumorno in prizadevno delo se je močno odrazilo tudi v humani organizaciji Rdečega križa, za kar so mu bila podeljena priznanja pri občinskem, okrajnem in zveznem odboru RK. Na predlog Inštituta za fiziologijo Golnik je leta 1974 prejel diplomo častnega člana sekcije slovenskega zdravniškega društva za phnevmofiziologijo, priznanje za uspešno delo ob 20-letnici PTBC v Kamniku ter orden reda s srebrnim vencem, ki mu ga je leta 1965 podelilo predsedstvo republiškega kancelarija ordena v Beogradu.

Po več kot polstoletnem neumornem, humanem opravljanju zdravniškega poklica bo dr. France Pucelj konec junija letos končno slekel belo haljo in jo obesil na obešalnik protituberkuloznega dispanzerja, kjer bo počakala novega zdravnika.

– Kako vam je pri srcu ob bližajočem se zadnjem dejanju v dispanzerju?

»Ves čas sem rad delal, tudi zadnjih pet let, ko sem bil teoretično že upokojen, se delu nisem nikoli izmikal, ker sem vedel, da nimam namestnika. Kljub temu pa si že močno želim miru in počitka. Če mi bo kdaj dolgčas, bom prišel v dispanzer na obisk med dolgoletne in nepozabne sodelavce. Prosti čas pa bom, kot doslej, največ izkoristil za sprehode v naravo in branje zanimivih knjig.«

MIRA JANČAR

Srečne igre in težave v naših vrtcih

Ko se odločamo, če se seveda sploh lahko odločamo, med varstvom svojih malčkov pri babicah in dedkih ali v otroškem vrtcu, pogosto najdemo kup razlogov za opravičevanje svoje izbire, pa naj se odločimo tako ali drugače. Res je, da so včasih otroci, ki jih varujejo babice, bolj zdravi kot tisti, ki osem do deset ur dnevno preživijo v vrtcu. Vendar pa družbeno organizirana skrb za predšolske otroke omogoča našim najmlajšim skladnejši in vsestranski razvoj in uveljavljenje njihovih sposobnosti. Poudarek dela vzgojiteljic v vrtcih je torej družbena vzgoja otrok.

Vzgajajo jih v ljubezni do staršev, svojega naroda in domovine bratskih narodov Jugoslavije. Razvijajo otrokove delovne navade in osnove, ki jih potrebuje za življenje v skupnosti – tovarištvo, prijateljstvo. Odkrivajo jim vrednote in lepote okolja in jih učijo varovati naravne danosti. Usmerjajo jih v doživljanje lepega in spodbujajo razvoj otrokove ustvarjalnosti. Velik poudarek dajejo razvoju sposobnosti opazovanja, spoznavanja in razumevanja naravnega in družbenega okolja. Ob tem skrbe za razvoj otrokovega govora kot osnove za sporazumevanje z okolico in pridobivanje telesnih spretnosti. Oblikujejo osnovne higienske navade in se učijo varovati svoje in tuje zdravje in življenje.

V naši občini imamo 34 oddelkov, v katerih vzgojnovarstvena organizacija Antona Medveda organizira dnevno varstvo predšolskih otrok. Enote, ki vključujejo 666 otrok, imamo v Kamniku, Komendi, Duplici in Stranjah. V letošnjem letu bo deležnih prednosti organizirane družbene vzgoje okrog 185 otrok več kot doslej, ker bodo uredili še en oddelek v Komendi, na Duplici pa bodo odprli nov vrtec.

Sprejem v vrtec je za mnoge otroke in tudi njihove starše boleča prelomnica. Zato vzgojitelji posvečajo veliko pozornost hitrejšemu prilagajanju otrok na nov način življenja. Starše seznanjajo s težavami in se z njimi dogovarjajo za skladno vzgojo v tem obdobju. Posebno občutljivim otrokom omogočijo postopen prehod v vrtec.

Poleg vzgoje in skrbnega varstva otroci seveda v vrtcu dobivajo primerno hrano, ki je izrednega pomena za njihov skladen telesni in duševni razvoj. Vestno pa spremljajo tudi zdravje svojih malih varovancev – pri tem tesno sodelujejo z otroškimi zdravniki v Zdravstvenem domu.

Vrtec Antona Medveda je v občini prevzel pomembno nalogo priprave vseh otrok na šolo: 120 ur vzgojnega programa vodijo vzgojiteljice in učiteljice podružničnih šol v 23 oddelkih male šole. Organizirajo pa tudi 80 urni program za petletne otroke, ki ne hodijo v vrtec. Vsi ti otroci so vključeni v praznovanja, prireditve in tekmovanje za športno značko.

Pri svojem delu vrtec na različne načine – roditeljski sestanki, predavanja, govorilne ure, svetovanja – sodeluje s starši, ki se preko sveta staršev in sveta delovne organizacije vključujejo v upravljanje vzgojnovarstvene organizacije. Vse bolj pa se vrtec s svojo dejavnostjo vrašča v širše družbeno okolje, posebno v krajevne skupnosti, sodeluje z Zvezo prijateljev mladine v občini in Zvezo telesnokulturnih organizacij ter usklajuje svoje delo z osnovnimi šolami.

Materialni pogoji za delo naših vrtcev so odvisni predvsem od starosti in opremljenosti zgradb. Nekatere so že zelo stare – na primer vrtec v središču mesta, druge so bile namenjene povsem drugačni uporabi. Prostori so premajhni. V nekaterih oddelkih nima otrok za igro in življenje v vrtcu, na razpolago niti enega kvadratnega metra površine. Zato seveda morajo zaposlovati več vzgojiteljic in varušk, kot bi jih lahko glede na družbene zahteve.

To poleg drugih podedovanih težav povečuje ceno vzgojnovarstvenega dela, ki se kljub predlaganim podražitvam, ki jih bodo delegati obravnavali na prihodnji seji skupščine Skupnosti otroškega varstva, le približujejo ekonomski ceni.

Delavkam naših vrtcev gre zahvala in priznanje za njihovo odgovorno delo. Kljub nizkim osebnim dohodkom – vzgojiteljice s petletno srednjo šolo in desetletno delovno dobo dobe 7.904, vzgojiteljice začetnice 7.591, varuška začetnica 5.358 dinarjev, varuška z 10 let delovne dobe 5.573 dinarjev osebnega dohodka – z ljubeznijo skrbijo za zdravo in srečno igro naših najmlajših.

T. R. Djalil

OGLAŠUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Med knjižnimi policami se dva bralca težko srečata. (Foto: M. J.)

Prostorska stiska med knjižnimi policami

Tudi knjigam so cene v zadnjem obdobju močno poskočile in pri nakupu teh smo postali dosti bolj varčni. Verjetno je tudi to vzrok, da si kamniška Ljudska njižnica s šestimi podružnicami v Šmarci, Komendi, Stranjah, Srednji vasi, Domu upokojencev, na Lazah in Selah pridobiva vedno širši krog bralcev, ki jih je zdaj že 7.500. Vseh knjig je preko 50 tisoč, kar pomeni 2 knjigi na prebivalca, to pa celo presega republiško normo.

V preteklem letu so imeli v ljudski knjižnici in podružnicah 23 tisoč obiskovalcev, ki so si skupno izposodili 36 tisoč knjig. Zelo pogosti izposojevalci so študenti in dijaki, ki segajo pretežno po strokoni literaturi. Poleg strokovnega oddelka so v kamniški knjižnici še marksistični, pionirski in oddelek za odrasle ter čitalnica. Pri tako dobro založeni knjižnici je že dolgo občutna prostorska stiska, saj so s knjižnimi policami zapolnjeni domala vsi kotički. Pomanjkanje ustreznih prostorov pa pesti tudi večino podružnic.

»Tudi podružnice bi imele več bralcev in prometa, če bi bile prostorsko močnejše,« je v razgovoru poudaril Srečko Zabrič, ki že osemnajst let vodi kamniško Ljudsko knjižnico, ki dela v okviru Kulturnega centra. Dodal je še, da so zaradi prostorske stiske izvodi številnih knjig poromali na podstrešje, kjer bodo kot »zlata rezerva« počakali na ustreznejše prostore.

MIRA JANČAR

Glasbeni vzgoji ustreznejše mesto

Nekateri očitki, naslovljeni na kamniško Glasbeno šolo in njene delavce, da se preveč zapirajo v svoje okvire in premalo vključuje v širšo kulturno dejavnost na področju glasbene vzgoje, so pred nedavnim izbili »sodu dno«. K temu je pripomogel tudi prispevek v letošnji 5. številki Kamniškega občana s seje Zveze kulturnih organizacij v kamniški občini, na kateri je bil med drugim izpostavljen tudi neprimeren pristop delavcev Glasbene šole do šolanja članov kamniške pihalne godbe. Hkrati je bil javni očitek povod za odstop tovarišice Katarine Žavbi, ki ne želi več opravljati dela in naloge ravnateljice Glasbene šole.

Marsikatero neprijetnost in nejasnost bi lahko že prej razčistili in preprečili z večjo povezanostjo in dogovarjanjem med Kulturno skupnostjo, Zvezo kulturnih organizacij, Občinsko izobraževalno skupnostjo, osnovnimi šolami in Glasbeno šolo, saj je kulturno izobraževanje in uživanje njenih dobrin pomemben del življenja in dela slehernega občana. Žal je do takega dogovarjanja prišlo šele po negativni izkušnji na skupnem sestanku prej omenjenih predstavnikov, ki ga je sklical svet Glasbene šole.

Po predstavitvi nekaterih težav na področju profesionalne, kot tudi amaterske glasbene vzgoje v občini so se na sestanku dogovorili o nadaljnjem, organizacijsko bolj povezanem kulturnem oziroma glasbenem izobraževanju. Zlasti osnovnim šolam naj bi Glasbena šola dajala večjo strokovno pomoč pri glasbeni vzgoji podmladka. Za tako sodelovanje doslej osnovne šole niso kazale posebnega zanimanja, čeprav je znano, da je kadrovska zasedba na področju glasbene vzgoje ponekod v osnovnih šolah precej šibka in neustrezna. Usluge, ki jih nudi kamniška Glasbena šola, pa bi lahko bolje izkoristili tudi nekateri drugi uporabniki, predvsem delovne organizacije, ki se do glasbene vzgoje še vedno nekoliko mačehovsko obnašajo.

Na osnovi stališča, da je Glasbena šola nosilec osnovne glasbene vzgoje, amaterske glasbene ustvarjalnosti in poklicnega glasbenega usmerjanja, bo morala najti ustreznejše mesto, ki ga lahko zagotovi edino večja povezanost in sodelovanje vseh kulturnih in družbenih dejavnikov.

Kot prvi korak na tej poti so se na skupnem sestanku, ki ga je sklical svet Glasbene šole, dogovorili, naj bi v okviru aktiva ravnateljev osnovnih šol, Glasbene šole in predstavnikov ZKO čim prej izdelali načrt nadaljnjega dela Glasbene šole in tesnejšega sodelovanja z osnovnimi šolami ter ostalimi kulturnimi organizacijami in društvi v občini.

M. J.

Pesmi iz Črnega grabna

V nedeljo 10. maja je kulturno društvo KS Moste še zadnjič v tej sezoni priredilo koncert. Spet smo v svojih vrstah pozdravili goste, tokrat amaterje kulturno prosvetnega društva Blagovica. Prav radovedni smo bili, kaj se skriva za tako »čudnim« vabilom: Pesmi iz Črnega grabna.

Zbrali smo se ob sedmih zvečer, ko je sonce že utonilo za gorami.

Oder je bil skrivnostno osvetljen... Recital ali koncert, kakor že hočemo imenovati posrečen nastop, je začelo dekle, ki je prilivalo olja v namizno svetilko. Za odrom je godla harmonika... Počutili smo se, kakor v temni kmečki izbi z majhnimi okni in grobo obdelano mizo v kotu. Dekle je po nekaj minutah še vedno v prav tako skrivnostnem mraku začelo deklamirati. Kot bi se hotela spomniti lepih dni, zamakne svoj pogled nekam v daljavo in prav počasi govori o fantiču pod oknom. Reflektorji počasi osvetljujejo oder, na katerega prihajajo fantje in dekleta ter pojejo zelo stare pesmi, nam mladim čisto nepoznane, pripovedujejo, plešejo, vasujejo, prihajajo, odhajajo, za njimi dekleta, ostane še ena. Četvero fantov stopa počasi, kakor bi se bali prestrašiti svoje deklice... Vasovalci odidejo, dekleta nekaj časa še ostanejo, naposled odidejo še tri. Osamljena plavolaska malo kasneje vzdihuje:

»Oh, kje je moj ljubi,
oh, kje sem pa jaz?«

V zbor so se postavili fantje, obtoževali vojno, peli o ranjenem partizanu na laški fronti...

Pesmi so postajale vedno bolj šegave in hudomušne, iskrivim domislicam, kot je bila tista s pijano, pa povrhu vsega še hudo žensko v košu na moževem hrbtu, smo se morali nasmejati. Tudi zaključili so po starem običaju: med nastopom so brhka dekleta kdove kdaj napletla dolg venec iz raznobarvnih nageljnov. Vzeli so ga v roke, ga dvignili nad glave in ob harmoniki še zadnjič zaplesali.

Prav hudo nam je bilo, da so se prijazni pevci, ki jih vodi Svetlana Makarovič, v dobre pol ure poslovili od nas. Imeli so posrečen izbor ljudskih pesmi, ravno prav razposajene in sceno, ki ne zahteva razkošja, le nekaj najbolj vsakdanjih predmetov. Recitatorji in pevci niso pokazali nikakršne treme, pač pa neprisiljeno domačnost, s katero so se nam takoj prikupili. Preproste kmečke obleke so še dopolnjevale domače vzdušje: dekleta v temnih pikčastih oblekah s predpasniki, fantje pa v belih srajcah, rjavih hlačah in škornjih do kolen. Vse pesmi smo vsaj malo poznali, le da smo jih tokrat slišali v malo drugačni verziji.

Škoda je le, da je skrbno izbrani poeziji in pesmi prisostvovalo tako malo krajanov. Komaj kakih trideset se jih je zbralo. Prav gotovo pa so bili vsi zadovoljni s predstavitvijo. Spoznali smo še nekaj biserov iz neizčrpne zakladnice slovenskega ljudskega izročila.

IRENA URBANEC

Slovenska dramatika med NOB

Kulturni center Kamnik – knjižnica ter Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani sta v razstaviščnem prostoru Veronika pripravila zanimivo razstavo »NOB v slovenski dramatiki« v počastitev 40-letnice vstaje. Ob otvoritvi, ki je bila 7. maja, sta se Miranda Mrčela in Srečo Zajc predstavila s svojimi pesmimi, program pa sta popestrila tudi favtist in kitarist iz ljubljanske koncertne dvorane. O pomenu slovenske dramatike med narodnoosvobodilnim bojem je spregovoril Jaro Dolar, upokojeni direktor NUK dramatik ter gledališki in literarni kritik.

Industrija pohištva »STOL«

KOMISIJA ZA PRODAJO IN LIKVIDACIJO OSNOVNIH SREDSTEV RAZPISUJE LICITACIJO ZA PRODAJO NASLEDNJIH OSNOVNIH SREDSTEV

Inv. št.	Naziv osnovnega sredstva	Izklicna cena din
4155	Krožna žaga več listna tov. št. 116021 IVE z elektro motorjem za pogon verige LOCHER tov. št. 6075606 inv. št. 4753 2,5 KW 1415 obratov/min.	20.000.00
2148	Široka pasna brusilka »STOL« z elektro motorjem inv. št. 658 4,1 KW 1420 obratov/min.	12.000,00
328	Elektromotor SIEMENS 6452516	500,00
330	Elektromotor SIEMENS 6832738	500,00
334	Elektromotor SIEMENS 8297723	500,00
335	Elektromotor SIEMENS 8462527	500,00
336	Elektromotor SIEMENS 8462559	500,00
337	Elektromotor SIEMENS 8462559	500,00
338	Elektromotor SIEMENS 954412 vsi motorji so 1,1 KW 1420 obrat./min.	500,00
4231	Kamionet Zastava 750 neregistriran	4.000,00
298	Debelinka TAICHERT z elektro motorjem SINGER inv. št. 254 tov. št. 273914 8,5 kW	30.000,00
5250	Vodni sesalec IKOS 70 z elektromotorjem	600,00
290	Elektromotor HIMELVERK 2,2 KW 2800 obratov/min.	600,00
4725	Kamionet Z 430 K neregistriran	10.000,00

Ogled osnovnih sredstev za prodajo bo 9. 6. 1981 od 10.–14. ure v DO STOL.
Prodaja osnovnih sredstev bo 11. 6. 1981 ob 10. uri za družbeni sektor, ob 12. uri pa za zasebni sektor. V izklicni ceni ni vračunan prometni davek. Na dan licitacije je treba vložiti varščino v višini 10% od izklicne cene in sicer družbeni sektor z bianco menico, zasebni sektor pa v gotovini. Licitacija je pismena.

Himalajski dnevnik

Janez Benkovič je eden od članov jugoslovanske odprave na Lhotse. Ker je Kamničan, se je odločil popisati svoje vtise z odprave v našem časopisu. Tu je vsebina njegovega prvega pisma:

Baza, 21. IV. 81

Trenutno smo nekje na sredi stene, na višini okrog 7350 metrov. Pravzaprav je to že več kot polovica. 13. III. je odšla iz Kathmanduja (z letalom do Lukle) predhodnica. Do baze so hodili 5 dni. Šele 21. III. smo odšli za njimi še ostali.

Predhodnica je napela vrvi do tabora I (okrog 6000 m), čez težak odstavek »Daljnogled« in naprej po snežnem razu do polovice poti med enko in dvojko.

Tabora II dolgo nismo mogli postaviti. Pestilo nas je slabo vreme. Prvi šotor je stal šele 6. IV.

Do tabora III gre pot po prehodih med seraki, prek snežišča in po ozebniku, ki ga je preplezal Pavel Podgornik, in na snežišče Pahljačo. Prvi šotor je stal 14. IV. Zdaj imamo skopano še luknjo, tako da jih tu lahko spi šest. Vmes je bilo spet obdobje slabega vremena in mislim, da bo v naslednjih dneh stala »štirica«.

Baza, 30. IV. 81

Stena je še vedno enako visoka, enako strma. Neizprosno kipi kvišku s svojimi svetlo rjavimi stenami in stolpi, v toplem soncu kar nekam priljubljena, ob sneženju in bučanju vetra pa se spremenijo v otrple čuvaje, grozeče in pripravljene, da te onemogočijo, da te prisilijo, da sestopiš.

Vmes so snežišča in ledišča, prostrana in strma kot v alpskih stenah.

Naša smer se vije po prehodih med previsi in nevarnimi pobočji, kjer plazi, med stolpi skal in pod snežnimi od vetra izoblikovanimi stolpi.

Opremili smo jo z vrvmi in lestvicami na težjih mestih. V prej še nedotaknjeno skalo in od človeka še neoskrunjen led te velike stene smo zabili kline, nanje pritrdili vrvi, ob katerih se vzpenjamo in sestopamo. Počasi je šlo, za dolžino vrvi smo napredovali. In ob koncih etap smo si izkopali snežne luknje in postavili drobne šotorčke – naše zavetje v mrzlih nočeh.

Tako strma je ta velika stena, plazovi tako pometajo po najmanjšem sneženju, da smo si na taborih I, II in III skopali velike luknje, tako si zdaj kuhamo na toplem in na varnem globoko v snegu gore. Prodrli smo ji pod kožo in to je dobro. Le na taboru II nismo kopali, ker se ni dalo. Upamo, da bomo lahko kopali tudi na »petki«.

Danes smo dosegli višino 7800, v prihodnjih dneh bi morala stati že petica. Morda že jutri.

Zunaj spet sneži in moja skupina gre jutri na hrib. Prav nič pomladansko ni. To lahko potrdi tudi podatek, da je avstrijska odprava na sosednjem velikem Makaluju pobrala šila in kopita in odšla domov, v toplo in s soncem obsijano Evropo.

Mi se ne damo, ko pride vrsta na skupino, se vzpne do tabora I in tako naprej, vsak dan po eno etapo, vse do vrha.

Upamo, da bo kmalu prišel dan, ko bo naše skupno garanje porodilo uspeh, ko jih bo nekaj izmed nas stalo prav na vrhu in in srečno ter ponosno zavihtelo našo zastavo... v znak zmage, v znak dela in ljubezni do vseh, ki so v tem trenutku z nami, pa čeprav daleč v domovini...

JANEZ BENKOVIČ

Nevsakdanja lovska akcija za tovarniškim plotom

Stane Uršič iz Kamnika je že 17 let član kamniške Lovske družine in kajpak velik ljubitelj narave in živali. Po delu v Titanu, kjer opravlja mizarska dela, nameni skoraj ves prosti čas lovu.

Pri lovu mu je najtežje, kadar žival pade. Pravi, da ga tedaj kar stisne pri srcu. Ustreli le tisto divjad, ki je bolna, slabotna in neprimerna za nadaljni rod. Ko si oprta puško na rame in se poda v podgorske gmajne, se najbolj veseli »akcije«, ko žival zasleduje in jo včasih tudi od blizu opazuje. Včasih kar pozabi gledati pod noge, zato se pogosto spotakne ob kamen ali deblo in pristane na kolenih ali zadnji plati, kar je manj prijetno od zalezovanja divjadi.

Najin prvi pogovor se je začel po telefonu, ko me je majskega popoldneva seznanil z lovsko dogodivščino iz neposredne bližine Titana. Tam je že pred leti postavil nekaj škorčnic in ptičjih krmilnic, kjer hrani in opazuje ptičji zarod. Tudi v delovni organizaciji so pokazali izredno razumevanje za krmljenje ptic, saj so prispevali letos okrog 500 starih tisočakov za krmila.

»Ko sem se zjutraj podal proti škorčnici na drevesu za tovarniško ograjo, sem bil nemalo presenečen. Namesto mladih škorcev so v škorčnici in na njej kraljevale stara in pet mladih veveric,« je Stane Uršič začel pripoved. »Zanimivo, rdečedlaka samica je imela 4 rdečedlake in enega rjavega mladiča. Stare samice so le redko tako močno rdečkaste barve. Sonce je vse mlade veverice zvabilo na streho škorčnice, kjer so se sončile debelo uro, medtem ko jim je mati nosila hrano. Tudi zelo zgoden je bil ta zarod, saj je navadno šele sredi maja.«

Naslednjega dne zjutraj sva se s tovarišem Janezom Sedušakom, ki ima na fotografskem aparatu teleobjektiv, podala v Titan, od koder naju je Uršič popeljal v neposredno bližino »podnajemniške« škorčnice. Sonce še ni pokukalo izza temnih oblakov, zato je bilo tudi okoli veveričinega gnezda še vse mirno. Nekajkrat je priletel čisto blizu škorec in žalostno pokukal v svoje stanovanje, v katerega se je nasilno vselila veverica. Janez je čakal s kot puško naperjenim aparatom, da bi v teleobjektiv ujel nenavaden veveričji zarod.

Tudi bližnji delavci so za nekaj časa odložili svoje orodje in se pridružili napetemu pričakovanju. Nič. Sonce je le sem ter tja pokukalo za trenutek izza oblakov. Veveričji brlog se je premalo ogrel, da bi si mlade kosmatinke zaželele svežega zraka.

Že smo se oddaljili, ko je eden od delavcev brez besed in le z roko pokazal v smeri škorčnice. Na streho je smuknila mati veverica in se razgledovala naokoli. Tedaj je fotografski aparat prvič »šklocnil«. In nato zopet minute čakanja zaman. Mladih ni in ni bilo na spregled. Razšli smo se kar nekoliko razočarani.

Le dobre pol ure zatem je lovec Stane ponovno poklical »fotografa« Janeza, ki je končno ujel v objektiv nenavadno sončenje mladih veveric na strehi škorčnice. Dve sta manjkali, kljub temu smo bili vsi zadovoljni, saj je »akcija« le uspela. Narava resnično skriva nenavadne lepote, za katere je človek dostikrat prikrajšan. Kadar pa uspe z očmi ujeti vsaj eno, se takoj počuti bogatejšega. Zato je brez dvoma najbogatejše življenje tistih lovcev, ki jim je glavni cilj skrb za živali in ohranitev naravnih lepot.

M. J.

Škoda, da niti s teleobjektivom na fotografskem aparatu ni bilo moč ujeti mladih veveric, ker so se prej vrnile v škorčnico.

Tudi pesem je pomlad

Moški, ženski in mešani zbor DKD Solidarnost pod vodstvom dirigentov Viktorja Mihelčiča in Milana Trčka, je z letošnjim pomladanskim koncertom, ki je bil v petek, 15. maja, v kinu Dom, ponovno navdušil z ubranim petjem številne obiskovalce. Tudi vedno bolj množični obiski zborovskih koncertov v Kamniku dokazujejo, kakšno širino dosega kvalitetno zborovsko petje, kateremu prav gotovo daje svojestven pomen tudi vedno večja prosvetljenost občanov na kulturnem področju.

Vsak zbor je zapel po deset pesmi in še dve v mešanem sestavu pod vodstvom Milana Trčka, ki je med krajšim premorom poslušalce navdušil s flavto z izvedbo Mauriceove skladbe Pavana. Žal iz nepojasnjenih vzrokov nismo poslušali napovedane klavirske spremljave Martine Bohte. Vsebina pesmi spomladanskega pevskega koncerta je bila zares primerna letnemu času, saj so izražale predvsem ljubezen in madostna doživetja, ki jih najpogosteje budi vigred.

Po letošnji dolgi in hladni zimi se je prilegla toplota, ki jo ne prinaša zgolj pomladno sonce, temveč tudi lepa pesem.

M. J.

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

Bilo je nekoč ali pa tudi nedavno

Kamnik, naše lepo in starodavno mesto, ki leži ob vznožju Starega gradu, je tudi lep kraj za sprehode in občudovanje narave. Krasijo ga lepo urejene ulice, zunanja izdelava hiš, bodisi starih prenovljenih ali pa novih.

V spomladanskem času ga krasijo lepo zasajeni in obdelani vrtički, iz oken hiš se bohoti razno cvetje. Tako je marsikje res vreden ogleda ta naš lepi Kamnik. Marsikateri turist se ustavi v njem in si ogleduje veliko goro nad Kamnikom in misli, kaj neki bi moglo biti na tem kraju. Vpraša kakšnega prebivalca Kamnika, ki mu z veseljem pove, da je bil tu gori nekdaj kamniški Stari grad. Nato ga pouči, kako lep razgled je z razvalin Starega gradu na Kamnik in njegovo okolico, posebno pa še na naše lepe Kamniške Alpe. Pa ga vpraša turist, če se da priti na Stari grad. »Seveda se da,« mu odgovori Kamničan, »preko Kratne z avtomobilom, pa je.«

»No ja, pa še kar dobro se boste peljali.«

»Ja, veste, nimamo avtomobila,« odgovori turist.

»Potem pa kar peš. Malo niže od železnega mostu, pod goro, pa v breg.«

Turist išče in išče tisto pot v hrib, a je ni nikjer. Pride mimo možakar in ga povpraša, če ni nekje tukaj pot na Stari grad. »Seveda je,« mu odgovori in mu pokaže, kje naj se vzpne.

Včasih je bila tukaj lepo speljana in urejena peš pot na Stari grad, po kateri je bilo pravi užitek hoditi na sprehod in razvedrilo. Posebno takrat je bila pot lepo oskrbovana, ko je zanjo skrbelo PD Kamnik, ki je imelo gostišče na Starem gradu. Pot je služila starim in mladim za lepe sprehode. Toda lansko leto, ko so začeli graditi obvoznico, so podrli hišo, ki smo ji rekli pri Strahu (Bergant) in z njo tudi del poti, ki je peljala poleg hiše v hrib. A glej ga zlomka, prav na tem mestu se je odprl nov del neke telovadne poti, ki ni koristna, ampak lahko celo nevarna. Če se želiš povzpeti proti Staremu gradu, moraš s seboj prinesti lestev, da lahko premagaš ta zelo strmi in nevarni del poti. Naprej je še kar dobra peš pot. Ko se vrneš, vidiš, da ti je nekdo odnesel lestev in ne moreš priti dol. Pa kaj bi se jezili. Na zadnjo stran, strgane hlače, malo prask – morda včasih tudi kaj več, pa se srečno privališ na ravnino poleg ceste.

Zato predlagam, da na tem mestu postavimo močno lestev, da bo varna hoja gor in dol, ali pa naj bi nekdo pripeljal velik kamion gramoza in bi se to pot dalo lepo urediti in tudi varna bi bila.

Pa lep pozdrav z izleta na Stari grad!

ALOJZ KLADNIK

Solze v dolini Črne

Na drugi poti po rdeči sledi v dolini Črne me je spremljal spomeničar Franc Podstudenšček-Rok. Med vožnjo od Ljubljane proti Črni mi je opisal svojo mladost. Devet let star je služil za pastirja pri premožnejših kmetih, bil je za hlapca, delal je na Parmovi žagi v Kamniku, v kamnolomu v Kamniški Bistrici, bil je rudar v rudniku kaolina in prevoznik krede s parom konj.

Napad Nemčije in Italije na Jugoslavijo je pričakal kot vojak pri protiletalskem topništvu v Pšeničnem nad Rimskimi Toplicami in Zidanim mostom. Po razsulu je domov prinesel precej streliva in puško.

Po vstaji v Kamniškem okrožju je vzdrževal zvezo med partizani in terenom. Partizanom se je priključil maja 1942, ko je iz Črne in Stahovice za orožje prijelo 30 fantov in mož. Pred odhodom v partizane so razorožili stražo vermanov pred rudnikom v Črni in v Stahovici.

Prva najina »žrtev« je bil kmet Matija Žagar, po domače Žagarjev z Žage. Kar na cesti smo se zapletli v pogovor. Čeprav je bil Matija že oče štirih otrok, star 36 let, je moral hoditi na vaje vermanov. Tudi on je z vermani tisto nedeljo korakal v nemški zapor. Medtem ko so v Potoku streljali talce, so ga v zaporu nagovarjali in silili, da bi vohunil za partizani. Žena Frančiška ga je iskala med postreljenimi v Potoku. Popoldne so ga izpustili in šele spotoma je zvedel, kaj se je zgodilo z zaporniki, ki so jih zjutraj odpeljali s kamioni.

V naselju Krivčevo sva se oglasila v gostilni Pri Jurčku. Gostilničarja, lastnika žage in lesnega trgovca Franca Romšaka je doletela enaka usoda kot vse druge postreljene domačine; vaje, zapor, morišče. Njegova žena Fani je poleg gostilne vodila tudi trgovino z mešanim blagom. Po moževi smrti so jo s štirimi otroki, od katerih je bil sin Mihac star šele štiri leta, najstarejša Draga pa 11 let, izgnali v taborišče Alteting.

Izza sosednje gostilniške mize se je oglasila Jožefa Kemperle. Ker v gostilni ni bilo drugih gostov, se nismo presedali. Pripovedovala nam je, da je videla vse talce. Ležali so obakraj ceste v treh skupinah. Vsi so bili ustreljeni le z enim strelom v zatilje. Pokopali so jih pod cesto, tam, kjer so jih postrelili.

Od Jurčka sva po strmi poti prišla do Kešnarjeve kmetije. Martin Kešnar je leta 1931 iz Šmartna pri Cerkljah prišel v Črno in se poročil s Pepco Kuhar, ki je podedovala kmetijo. Rok se Martina dobro spominja. Ve, da je bil med vstajo v Kamniškem okrožju v sabotažni skupini, ki je podrla drevje na cesto proti Črnivcu. V tej skupini so bili še Franc Vider, Martin Kladnik in Franc Sušnik. Skupaj so se bojevali, skupaj umrli. Moških rok oropane kmetije so prevzele ženske.

Pepca nama je povedala, da je postreljene talce čuval samo občinski sluga Pocestnikov Tine s Kregarjevega. Podil jo je proč, ker se je bal, da bi skrivaj odpeljala mrtvega moža in ga pokopala kje blizu doma ali ponoči na pokopališču.

Čez pol ure sva bila z Rokom že pri Valentinu Alpnerju, Pocestnikovemu, ki je s svojimi spomini prispeval k razsvetlitvi tragičnega dogodka.

»Vasi v dolini Črne so spadale k občini Kamniška Bistrica, katere župan je bil Korošec Žerjav. Med vojno so ga partizani ubili.

Zjutraj, ko sem vstal, je prišla neka ženska in mi rekla: »Gospod župan Žerjav je naročil, da morate takoj dol (na občino)«.

Odšel sem brez zajtrka. Pred župniščem v Zgornjih Stranjah je bilo veliko vojaštva in policije. Po napadu partizanov na tukajšnjo orožniško postajo, ki je bila v Kočarjevi hiši, so si orožniki uredili novo postojanko v župnišču. K njim je v župnišče hodil spat tudi župan, ker se je bal partizanov. Kot vemo, mu to ni pomagalo, da bi si rešil življenje.

»Veš, kaj se je zgodilo?« me je vprašal župan pred župniščem.

Zmignil sem z rameni. Res nisem vedel še ničesar. Župan pa je nadaljeval: »Danes zjutraj so Nemci v Črni ustrelili 51 talcev iz maščevanja za v nedeljo zjutraj ubite orožnike. Nihče ne sme odnesti trupel drugam. Vse bomo pokopali v skupno jamo tam, kjer so bili postreljeni. Direktorju rudnika reci, da ti mora dati rudarje za izkop jame.«

Z mrliči nikoli nisem maral imeti opraviti, zato sem se županu upiral in prosil, naj za to določi koga drugega. On se za moje moledovanje ni zmenil, celo hud je bil, ker sem se mu drznil ugovarjati. Nacisti so bili glede izpolnjevanja ukazov zelo strogi.

V Črni sem najprej začel šteti trupla, kakor mi je ukazal župan. Zbegan sem jih štel, a nikakor preštel. Pogledam tega, pogledam onega, znanec tu, znanec tam. Dve skupini sta ležali ob zgornji strani ceste, kjer se cesta stika s strmim pobočjem, tretja skupina pa na drugi strani ceste proti potoku in potoški gmajni. Vsi so imeli v zatilju osmojene lase. To so opazili tudi drugi, ki so med postreljenimi iskali svojce. Le Anton Omovšek, Klemenov iz Gozda, je ležal nekoliko naprej proti potoku. Sklepam, da je samo on pred ustrelitvijo skušal pobegniti ali pa si je izbral lažjo obliko smrti.

Potiho sem štel, dvakrat, trikrat. Ob tem ali onem znanem obrazu pa sem se zamislil v njegovo usodo, kdaj sva se zadnjič videla, govorila, pa se mi je štetje zataknilo. Potem sem štel polglasno, a sem prišel le do trideset. Tudi glasno štetje ni pomagalo; preveč je bilo krvi, praveč mrtvih obrazov, srepih oči in solza mimoidočih in sorodnikov. Muk s štetjem me je rešil Milan Holcar, elektrikar na žagi v Stahovici. Ko jih je preštel, mi je povedal, da jih je 51,

Direktor rudnika je bil Josip Paster, po rodu Čeh; njegova žena je bila Litijčanka. Šel sem k njemu in mu povedal, da mora dati rudarje, ki bodo izkopali jamo za talce. Kako velika mora biti jama, je določil župan; štiri metre dolga, tri široka in tri globoka. Še meter globoko niso izkopali, ko je voda vdrla v jamo. Zemljišče je bilo v notranjosti kamnito in rudarji niso imeli lahkega dela. Apno za posipanje trupel sem dobil v rudniški apnenci.

Med kopanjem jame je prišel Lovrenc Sušnik, Golobov iz Gozda, in si naložil mrtvega sina na rame, da bi ga odnesel na vaško pokopališče v Gozd. Težko, zelo težko mi je bilo pri srcu, ko objokanemu možu in znancu nisem smel dovoliti, da bi sina pokopal drugje. Prizadeto sem mu svetoval, naj tega ne stori, ker ga lahko ubijejo.

Na začetku vrste postreljenih je ob cesti s pipo v ustih sedel mrtev berač, Tratnikov Miha po imenu. Zadnjo noč je spal pri Pircu v Podstudencu. Zjutraj je šel proti Črni in Stahovici ter srečal nemške avtomobile, ki so peljali talce. Med imeni 51 talcev, zapisanih na nemškem letaku, je tudi ime Franca Romšaka, po domače Mežnarjevega iz Gozda. Nekateri pravijo, da so ga med vožnjo izpustili, namesto njega pa na kamion potegnili berača. Sicer se ne ve, ali so ga res izpustili med vožnjo ali že v Kamniku. Resnica je, da je prišel domov s pismom za partizane (Romšaka so potem ubili partizani. O tem več v nadaljevanju.) Da bi število trupel ustrezalo številu zapisanih v letaku, so ubili berača. Z mrtvim so se ponorčevali. Po ustrelitvi so ga posadili k pobočju. V usta so mu vtaknili pipo s tobakom in jo prižgali. Od daleč je bilo videti, kot da tam nekdo sedi, kadi in razmišlja, od blizu pa je dajal vtis onemoglega starčka.

Naslednji dan sem po županovem navodilu moral izravnati grob in ga potresti s senencem. Na grobu je zrasla rdečkasta trava in je takšne barve rasla še nekaj let po vojni. Morda so nekateri to pozabili, drugi pa mi ne bodo verjeli, toda jaz nimam vzroka, da ne bi govoril resnice. Med vojno in po njej so bili mnogi prepričani, da rdečkasta trava in rože rastejo iz krvi talcev.«

Leta tečejo. Z Rokom prepadeno poslušava, kako je vojna krojila usode ljudi.

Marija Balantič, Mošnikova iz Stiške vasi pod Krvavcem, se je priženila na kmetijo na Županje njive pri Stahovici, kakih 5 km od Kamnika. Po hiši so se lovile štiri hčerke in dva sinova, v hlevu je bilo 15 glav govedi in par konj. Dela je bilo več kot dovolj. Prav takrat, ko je najbolj potrebovala moža, so ga gestapovci odpeljali v begunjski zapor. Bilo je dva dni po nemškem napadu Kamniškega bataljona na orožniško postajo v Stranjah junija 1942. Balantičeva kmetija stoji na samoti blizu gmajne; partizani pa niso bili redki gostje. Pomagali so jim, kolikor so mogli. Po gospodarjevi aretaciji se je tok življenja Balantičeve družine obrnil v strugo bolečin in solza. Marijo je skrbelo za moža, za šest otrok, za sedmega, ki ga je pričakovala, za živino v hlevu in delo na polju. Olajšanje si je iskala v upanju, da bo vojne in vsega gorja kmalu konec.

Osmega julija 1942 je rodila sina Janeza. Sosedi, ki jo je prišla obiskat, je dejala: »Jutri bo štiri tedne, odkar so odpeljali moža. Tako rada bi mu sporočila veselo novico pa še kakšno spodbudno besedo, da ne bo v skrbeh za nas.«

Drugi dan se je po vasi in okolici raznesla žalostna novica, da so zjutraj v Črni postrelili 51 talcev.

Marija je zvedela resnico. S sedmimi otroki je ostala vdova na veliki kmetiji, Janezek pa nikoli ni videl svojega očeta Alojza Balantiča, ki je moral v 39. letu starosti umreti nasilne smrti.

KONEC

PRILOGA ZA DELEGATE

Odgovori na vprašanja, ki so jih delegati postavili na seji Skupščine občine Kamnik, 20. aprila.

KDO JE DOLŽAN PLAČATI DELEGATOM POTNE STROŠKE

Delegacija krajevne skupnosti Šmartno je postavila vprašanje, kdo je dolžan poravnati potne stroške delegatom, ki prihajajo na seje skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

Delavci skupnih služb samoupravnih interesnih skupnosti so nam pojasnili, da delegati redkokdaj zahtevajo povrnitev potnih stroškov. Stroške udeležbe na seji je dolžna povrniti, če je zahtevek delegata upravičen, samoupravna interesna skupnost, katere seje se je delegat udeležil.

KAKO DO DENARJA ZA KOMUNALNE GRADNJE

Delegacija krajevne skupnosti Moste je ugotovila, da so možnosti za kreditiranje komunalnih del v krajevnih skupnostih v sedanjih družbenoekonomskih razmerah zelo majhne. Banke so ukinile kreditiranje gradnje cest in kanalizacije. Za realizacijo programa krajevne skupnosti tudi ne morejo dobiti pomoči Samoupravne komunalne skupnosti. Zato delegacija predlaga družbenopolitični skupnosti spremembo odloka o nadomestilu za uporabo mestnega zemljišča, po katerem se zbirajo sredstva pri samoupravni komunalni skupnosti, ki jih uporablja za gradnjo omrežja komunalnih naprav in objektov. Spremenjen odlok naj bi omogočal, da bi zbrana sredstva prejemale krajevne skupnosti, ki bi jih najkoristneje in najpametneje uporabile.

Izvršni svet občinske skupščine je konec leta 1979 in v letu 1980 skladno z določili dogovora o usklajevanju meril za določanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča pripravil osnutek odloka za območje občine Kamnik. Ker bi s sprejetjem tega odloka dodatno obremenjevali organizacije združenega dela in druge zavezance, izvršni svet tega dokumenta ni predlagal skupščini v sprejem. Denar za potrebe na komunalnem področju v občini zbiramo tudi na podlagi samoupravnih sporazumov. Zato izvršni svet meni, da sprejem sprememb odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča tudi v sedanjem času ne bi bil primeren.

ZAZIDALNI NAČRT ZA OBMOČJE MP-1 V MOSTAH

Delegacija krajevne skupnosti Moste je predlagala izvršnemu svetu občinske skupščine, naj pri ljubljanskem urbanističnem zavodu naroči zazidalni načrt za območje MP-1 v Mostah. Predlagala je tudi, naj bi trikotnik med regionalno cesto Mengeš–Brnik in občinsko cesto opredelili za skladiščno – trgovski prostor, ostali del med občinsko cesto in Slogo pa naj bi namenili proizvodni dejavnosti. Pri pripravi tega načrta naj bi sodelovali tudi predstavniki krajevne skupnosti Moste.

Predsednik občinskega izvršnega sveta Tone Pengov je delegaciji pojasnil, da so površine zazidalnega otoka MP-1 opredeljene z noveliranim urbanističnim načrtom Moste–Komenda in omogočajo razvoj obstoječih dejavnosti in namestitev novih, manjših proizvodnih obratov, pa tudi servisnih in skladiščnih dejavnosti. Pri opredelitvi površin so upoštevali predloge in programe krajevne skupnosti Moste in Stolove temeljne organizacije združenega dela Sloga. Po 6. členu odloka o novelaciji urbanističnega načrta za območje Moste–Komenda se zazidalni otok MP-1 Moste – proizvodne površine, ureja z izdelavo zazidalnega načrta. Zakon o urbanističnem planiranju pa določa, da zazidalni načrt lahko naročijo delovne organizacije, krajevna skupnost ali občani. Zato izvršni svet predlaga, naj bo naročnik izdelave zazidalnega načrta krajevna skupnost Moste. Stroške izdelave pa naj krijejo vsi uporabniki tega zazidalnega otoka. Površine zazidalnega otoka naj bodo namenjene nadaljnjemu razvoju Stolove temeljne organizacije Sloga Moste, trgovsko-skladiščnim dejavnostim, proizvodnim obrtem in servisnim dejavnostim brez stanovanjskih objektov. Kot uporabnik naj se v ta prostor vključi tudi krajevna skupnost Moste s svojim programom. Krajevna skupnost naj prevzame skrb za usklajevanje vseh programov za čimbolj racionalno izrabo tega prostora. Na osnovi predloženih in usklajenih programov naj krajevna skupnost pri pooblaščeni strokovni organizaciji, ljubljanskem urbanističnem zavodu ali stanovanjsko – komunalnem gospodarstvu, naroči osnutek zazidalnega načrta za zazidalni otok MP-1.

OPROSTITEV PLAČEVANJA DAVKA

Občinska organizacija Rdečega križa meni, da se bodo z zvišanjem davčne stopnje za intelektualne storitve zvišali tudi stroški tečajev prve pomoči za enote prve pomoči krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela ter tečaji Rdečega križa o negi bolnikov na domu. Delegacija predlaga, naj bi bil Rdeči križ oproščen plačevanja davka od intelektualnih storitev pri izobraževanju v prvi pomoči, saj bi tako sredstva, ki jih združujemo za financiranje civilne zaščite, smotrneje uporabili.

Načelnik uprave za družbene prihodke Ivan Rojc je pojasnil, da smo po enomesečni javni razpravi na zadnji seji skupščine sprejeli odlok o davkih občanov. Predlogi za spremembo odloka pa prihajajo šele po objavi odloka. Ko bo sprejet novi zakon o davkih občanov, bo tudi občinska skupščina morala sprejeti nove davčne predpise. Takrat bomo obravnavali tudi vse predloge za oprostitev davkov občanov.

OHRANITI OBDELOVALNO ZEMLJO

Konferenca delegacij Usluga, Lončarsko podjetje Komenda in drugi so vprašali, zakaj odlok o obrtni coni ni bil ustaven.

Krajevna skupnost Podgorje je pri Ustavnem sodišču sprožila postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti odloka o prostorskem načrtu za potrebe kmetijstva v občini Kamnik in odloka o zazidalnem načrtu območja obrtne cone Kamnik. Ustavno sodišče je odločilo, da odlok o prostorskem načrtu za potrebe kmetijstva ni bil sprejet v skladu z določili zakona o kmetijskih zemljiščih in statuta kmetijske zemljiške skupnosti, ker ga je sprejel le izvršilni odbor kmetijske zemljiške skupnosti, ne pa tudi njegova skupščina. Tako odločitev je Ustavno sodišče sprejelo kljub temu, da so o odloku razpravljali in ga sprejeli vsi zbori občinske skupščine. Ker je Ustavno sodišče razveljavilo odlok o prostorskem načrtu za potrebe kmetijstva, je razveljavilo tudi odlok o zazidalnem načrtu območja obrtne cone.

Izvršni svet je pozval kmetijsko zemljiško skupnost, naj čimprej izdela primeren prostorski načrt, ki ga bo sprejela skupščina skupnosti. Če bo načrt pravočasno pripravljen, ga bodo zbori občinske skupščine na junijski seji sprejemali kot sestavni del družbenega plana občine Kamnik za to srednjeročno obdobje.

ZA VEČJO PROIZVODNJO HRANE

Komisija za določitev višine nadomestil, premij in regresov, ki jo je imenovala skupščina samoupravnega sklada za intervencije v kmetijstvu, je na svoji seji 22. aprila sprejela več sklepov, ki bodo omogočili večjo proizvodnjo hrane v občini. Pri tem je komisija upoštevala v srednjeročnih planskih dokumentih sprejeto načelo, da bodo v občini imeli prednost pri dodeljevanju družbene pomoči kmetje v gospodarsko manj razvitih krajevnih skupnostih in tisti, ki se usmerjajo v tržno proizvodnjo.

Kmetom kooperantom, ki gradijo ali adaptirajo hleve za govedo z 12 ali več stojišči, bo sklad v celoti plačal stroške izdelave lokacijske dokumentacije in tipskega projekta.

Nakup strojev v okviru strojnih skupnosti bodo v manj razvitih krajevnih skupnostih regresirali do 30 odstotkov nabavne vrednosti stroja, v drugih krajevnih skupnostih pa do 20 odstotkov. Višino regresa bo predlagala kmetijska pospeševalna služba, vloge pa bo obravnavala komisija sklada.

Tudi letos bodo od 4. maja dalje regresirali nakup umetnih gnojil kmetom kooperantom. V nižinskih predelih bo sklad plačal 25%, v višinskih pa 35% nabavne vrednosti, če bo kmet kupil najmanj 1000 kg gnojila.

Ker se je cena osemenitve plemenice s 1. januarjem letos povišala na 500 dinarjev, bodo kmetje od 1. maja letos plačevali za opravljeno storitev 200 din, razliko pa bo Veterinarskemu zavodu kril samoupravni sklad. Po sklenitvi pogodbe bo sklad regresiral rejcem tudi nakup plemenjakov za naravni pripust v višini razlike med plemensko in nabavno vrednostjo plemenjaka. Rejcem, ki po 1. januarju pogodbeno privezujejo teleta, je sklad sklenil dodati regres v višini 1000 din za privezano tele.

Sklad bo v letu 1981 regresiral tudi nabavo semen kooperantom. Kmetijska pospeševalna služba pa bo skupno z Ljubljanskimi mlekarnami raziskala možnosti prevoza mleka do zbiralnic in skladu posredovala predlog za delno nadomestilo prevoznih stroškov.

ZA RAZPRAVO

EKONOMSKE CENE V VRTCIH

Izvršni odbor Skupnosti otroškega varstva je na zadnji seji obravnaval gradiva, ki jih bodo delegati skupnosti sprejemali na seji 28. maja.

Občinska skupnost otroškega varstva je nekatere naloge, ki sodijo v njen letošnji delovni načrt, že opravila, na seji skupščine pa se bodo dogovorili še o ostalih, ki jih bo potrebno uresničiti v letošnjem letu. Tako strokovne službe skupnosti že opravljajo naloge v zvezi z denarnimi pomočmi otrokom in izplačevanjem nadomestil osebnih dohodkov za čas porodniškega dopusta. Prizadevajo si tudi za čimprejšnjo združitev skupnih služb vseh samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti in za ustanovitev Centra za socialno delo, ki jih bo razbremenil nekaterih nalog. Do konca leta skupnost načrtuje – če bodo delegati predlog sprejeli – še vrsto nalog pri razvijanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v skupnosti, še posebej pri načrtovanju in usklajevanju programov ter njihovem finančnem vrednotenju.

Zaključni račun skupnosti za leto 1980 kaže, da je imela le-ta 888.739 din presežka, ki naj bi ga skupnost vrnila združenemu delu. Po predlogu finančnega načrta za leto 1981 naj bi prihodki skupnosti znašali 68.565 tisoč dinarjev. Odhodke skupnosti, načrtujejo jih v enaki višini kot prihodke, bodo potrošili predvsem za regers za otroke v oddelkih vzgojnovarstvenih organizacij (15.398 tisoč din), malo šolo in 80-urni program (1.218 tisoč din), denarne pomoči otrokom (29.000 tisoč din) 20.405 tisoč din bo vreden investicijski program skupnosti v tem letu. S tem denarjem bodo dokončno usposobili za delo vrtec na Duplici, adaptirali prostore za varstvo otrok v osnovni šoli v Stranjah, gradili dotrajano kuhinjo v vrtcu Antona Medveda, popravili streho v vrtcu Bakovnik, kupili zemljišče za vrtec v Nevljah. Poleg drugega bodo delno prispevali za organizacijo športne značke in letovanja otrok ter plačali stroške organov skupnosti.

Delegati bodo na seji skupščine obravnavali predlog ekonomske cene vzgojnovarstvene dejavnosti za leto 1981, skupaj s samoupravnim sporazumom o svobodni menjavi dela. Ekonomska cena za otroke v vrtcih, ki so stari do 3 let, bi bila 3.790 din, ekonomska dnevna režija 118 din. Za otroke od 3 do 7 let bi bila ekonomska cena 2.730 din, dnevna režija 78 din. Cena v razvojnem oddelku 10.198 din, dnevna režija 431 din.

Zbora skupščine skupnosti bosta hkrati sprejemala tudi lestvico za diferencirano plačvanje cene storitev z otroke v vrtcih. Ekonomske cene vzgojnovarstvenih storitev so ekonomska osnova za delo vrtcev. V ceno so vključeni vsi stroški, ki bremene izvajalsko organizacijo združenega dela: osebni dohodki zaposlenih delavcev, materialni stroški ter obveznosti iz dohodka. Tako oblikovane cene pa skupnost otroškega varstva regresira glede na socialne razmere v družinah neposrednih uporabnikov. Skupnost tako omogoča družbeno vzgojo in varstvo tudi otrokom iz družin z nižjimi dohodki in v določeni meri odpravlja socialno razlikovanje otrok pred vstopom v šolo. Predlog lestvice za letošnje leto ima 9 skupin (dve skupini več kot v prejšnjih letih). Odstotek udeležbe staršev znaša od 20% ekonomske cene za otroke, katerih starši imajo najnižje dohodke, do 80% za tiste, ki imajo več kot 8000 dinarjev mesečnega dohodka na družinskega člana. Lestvica je skladna s predlogom Skupnosti socialnega varstva in je ugodnejša kot v prejšnjih letih, zlasti za družine z nižjimi dohodki. Zato bo skupnost v letošnjem letu morala prispevati več kot polovico celotnih stroškov vrtcev. Povišanja cen bodo seveda ob spremenjeni lestvici bolj čutili tisti z višjimi dohodki, medtem ko bodo nekateri med tistimi, ki imajo nižje dohodke, plačevali celo manj kot doslej.

Za lažjo razpravo objavljamo razpredelnico dohodkovnih skupin družin, odstotek prispevka staršev ter predlog novih cen glede na skupino. Pri tem plačujejo starši, ki imajo otroke v razvojnem oddelku, enako ceno kot za otroke od 3–7 let. Seveda pa bo za uveljavitev novih cen potrebno tudi soglasje skupnosti za cene.

Skupina	Doh. na dr. čl. predlog 1981	% udel. star. 1981	Predlog cene 1981 do 3 let	Predlog cene 1981 3–7 let
1	do 2.000 din	20	758,00	546,00
2	od 2.000–2.500	25	947,50	682,50
3	od 2.501–3.000	30	1.137,00	819,00
4	od 3.0001–4.000	40	1.516,00	1.092,00
5	od 4.001–5.000	45	1.705,50	1.228,50
6	od 5.001–6.000	50	1.895,00	1.365,00
7	od 6.0001–7.000	60	2.274,00	1.638,00
8	od 7.001–8.000	70	2.653,00	1.911,00
9	nad 8.000 din	80	3.032,00	2.184,00
	100% cena		3.790,00	2.730,00

POČASNO SPREJEMANJE SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA O USTANOVITVI OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

Občinska zdravstvena skupnost je že sredi marca letos poslala temeljnim organizacijam združenega dela in krajevnim skupnostim v obravnavo in sprejem predlog sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Občinske zdravstvene skupnosti Kamnik, da bi tako ta temeljni samoupravni akt uskladili z novosprejetim zakonom o zdravstvenem varstvu. Čeprav je bil rok za sklepanje 20. aprila, je doslej poslalo sklepe le 26 od 118 temeljnih organizacij združenega dela in 10 od 21 krajevnih skupnosti. Počasno sprejemanje tega dokumenta onemogoča pripravo drugih pomembnih dokumentov skupnosti in ovira njeno delo.

S SEJE IZVRŠNEGA ODBORA ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI

Na seji 13. maja je izvršni odbor občinske zdravstvene skupnosti obravnaval predlog finančnega načrta skupnosti za letošnje leto. Predlog načrta je bil sestavljen na podlagi realizacije v letu 1980, zato je malo višji, kot če bi bil sestavljen na osnovi planskih izhodišč za leto 1980. Dotok denarja iz prispevnih stopenj je tako prenizek, da bi lahko v celoti plačali program zdravstvenega varstva v letu 1981. Zaradi zvišanja nekaterih cen, dolgov skupnosti iz preteklih dveh let in začeteka novogradnje, bo skupnosti letos primanjkovalo 23.745.000 dinarjev. Izvršni odbor bo zato skupščini skupnosti predlagal ustrezno zvišanje prispevne stopnje. Obseg zdravstvenega varstva občanom namreč ne bo mogoče zmanjševati.

Iz poročila o periodičnem obračunu skupnosti za prve tri mesece letošnjega leta je sicer razvidno, da je bilo poslovanje skupnosti pozitivno – prihodkov je imela 4.270.000 din več kot odhodkov. Ker pa izdatki glede na posamezne postavke še niso bili v celoti obračunani, poročilo ni povsem realno.

Razveseljivo pa je, da je kamniški zdravstveni dom v letu 1980 posloval zelo dobro, saj je poslovno leto zaključil z ostankom čistega dohodka v višini 5.348.275 din. Delavski svet temeljne organizacije združenega dela Zdravstveno varstvo Kamnik je od tega namenil 3,500.000 din v sklad skupne porabe (od tega 1.000.000 din za stanovanjski sklad)

Poslovanje Zdravstvenega doma in Lekarne Kamnik je bilo uspešno tudi v prvih treh mesecih letošnjega leta.

Pojasnilo o prekinitvi električne energije

Ker je 4. maja prišlo do prekinitve električne energije na območju krajevne skupnosti Kamniška Bistrica in ker so se nekateri občani zaradi tega pritoževali, objavljamo pojasnilo podjetja za distribucijo električne energije Slovenije o vzrokih za prekinitev.

1. Zaradi nujnih del v transformatorski postaji Črna kaolin, smo morali zaradi del na napravah, ki so normalno pod napetostjo, izklopiti del 20 KV daljnovoda Črna.

2. Da so se te stikalne manipulacije lahko opravile, je bilo področje Fužin, Vrhpolj, Jeranovega in Stranj izklopljeno za 3 minute to je od 13 do 13.03. Zaradi del v sami transformatorski postaji pa je bilo območje od Črne do Črnivca izklopljeno od 13 do 13.35.

Opravičujemo se zaradi izklopa, toda napake, ki se popravljajo na napravah ne izbirajo časa in ne kraja. V kolikor ne bi takoj intervenirali bi lahko prišlo do večje materialne škode in še daljšega izpada električne energije.

Prosimo za razumevanje.

UPRAVNI ORGAN SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. REFERENTA ZA INFORMACIJSKO-DOKUMENTACIJSKO SLUŽBO

Pogoji: visoka izobrazba sociološke, politološke ali novinarske smeri, 3 leta delovnih izkušenj, strokovni izpit;

2. REFERENTA ZA GRADBENE ZADEVE

Pogoji: visoka izobrazba, FAGG, 3 leta delovnih izkušenj, strokovni izpit;

Poleg navedenega morajo imeti kandidati moralno-politične kvalitete, ki izražajo celovitost strokovnih družbenopolitičnih in moralno-etičnih meril ter zagotavljajo dosledno razvijanje in utrjevanje samoupravnih socialističnih odnosov ob celoviti oceni uspešnosti dosedanjega dela.
Delovna opravila se združujejo za nedoločen čas.
Prijave s priloženimi dokazili sprejemamo 15 dni po objavi na naslov: Skupščina občine Kamnik, kadrovska služba, Kamnik, Titov trg 1.

Polemični prispevki

Ali si v Kamniku resnično želimo kvalitetno in množično smučanje?

Smučanje v Kamniku ni samo priljubljen in tradicionalen šport, temveč tudi prioritetna panoga, ki ima lepe uspehe na področju množičnosti, strokovnega dela in v tekmovalnem športu. Kakor povsod, pa tudi tu velja, da z doseženim ne smemo biti zadovoljni, če želimo napredovati in dosegati še več.

V povojnem obdobju so bili kamniški smučarji znani predvsem kot dobri tekači, biatlonci in skakalci. Šele skupina mladih, ambicioznih alpskih smučarjev je uspela razviti kvalitetnejše alpsko smučanje, ki je prav kmalu prevzelo vodilno vlogo v kamniškem smučanju. Temu zgledu so sledili še smučarji tekači. Tako sedaj že druga generacija kamniških pionirjev posega prav v vrh alpskega smučanja in teka. Tekači se uveljavljajo tudi v članski konkurenci, kjer je kvaliteta in množičnost manjša. V vseh desetletjih razvoja smučanja na kamniškem smo dosegli velike uspehe na področju množičnosti in v strokovnem izobraževanju kadrov. Posledica tega so tudi dobri tekmovalni dosežki. To je bil rezultat resničnega entiziazma, zagnanega amaterskega dela, žrtvovanja vsega na račun smučarskih aktivnosti, skupine smučarskih funkcionarjev. Edino potrditev za svoje delo so dobivali v množici novih smučarjev, vaditeljev, sodnikov in učiteljev smučanja in v tekmovalnih uspehih mladih kamniških smučarjev Malijeve, Pintarjeve, Šunkarja, Sitarja in Griljcev. Usmeritev v množičnost in v vzgojo lastnih strokovnih kadrov je pripomogla k dvigu kvalitete smučanja na celotnem kamniško-domžalskem območju. Sad takega dela je tudi množičnost šolanja in organiziranja kadrovskih tečajev z lastnimi strokovnjaki, kar je edini primer na strokovnem področju v kamniškem športu. Kamniški smučarski strokovni delavci opravljajo pomembne naloge in funkcije v republiških, zveznih in mednarodnih smučarskih strokovnih telesih in tako le potrjujejo uspehe tekmovalcev. Žal je to, kot kaže, v Kamniku nekaterim bolj trn v peti, kot pa da bi prepustili strokovno delo le-tem.

Zbrani podatki za to obdobje kažejo, da se je število učiteljev, vaditeljev, trenerjev in sodnikov smučanja povzpelo od 12 pred dvema desetletjema v Kamniku na 88, na domžalsko-mengeškem območju pa na 140, kar je v celoti rezultat strokovnega dela kamniških smučarskih delavcev.

V smučarskih tečajih se je v tem obdobju naučilo smučati 3180 odraslih in otrok. Nekaj sto tekmovalcev vsako leto sodeluje v rekreacijskih sindikalnih tekmovanjih, okrog dvajset jih sodeluje v regijskih, republiških in državnih prvenstvih. Ta zasnova v množičnosti, strokovnih kadrih, tekmovalnih dosežkih pa danes smučanju zasluženo prinaša prioriteto med panogami, saj se vse ostale panoge v teh merilih ne morejo niti približno primerjati.

Kdor dela, tudi greši! Tako tudi v smučanju prihaja do nekaterih napak, ki ovirajo še hitrejši razvoj smučanja. Te napake so predvsem posledica privatizacije športnih funkcij, odločanja, kadrovanja in poseganja nestrokovnjakov v strokovno delo.

Tako je že pred leti prišlo do razkoraka med strokovnimi delavci in smučarskimi funkcionarji, ki jih poosebljajo predvsem starši mladih tekmovalcev. To nasprotje je prisotno še danes! Bistvo tega nasprotja je v tem, da skupina funkcionarjev v Smučarskem klubu, ki so starši tekmovalcev, vlagajo vse v majhen krog, večinoma le v svoje otroke, ne priznavajoč širšo tekmovalno bazo in selekcijo. Prav malo ali nič pa niso pripravljeni dati za množičnost in strokovno izpopolnjevanje.

Prav zaradi teh razhajanj je nastalo Društvo učiteljev, vaditeljev in trenerjev in sodnikov smučanja, ki združuje v Kamniku 75 od 88 strokovnih smučarskih delavcev, ki se niso in se ne morejo strinjati s tako smučarsko usmeritvijo. Tako je društvo prevzelo naloge na področju množičnih smučarskih tečajev, šol v naravi, predšolskih tečajih v VVZ, cenenih sindikalnih tekmovanjih in vodilno vlogo v izobraževanju in vzgoji novih kadrov na kamniško-domžalskem področju. Smučarski klub pa se je usmeril ozko v tekmovalno področje, žal, z majhno tekmovalno bazo brez prave selekcije, saj večino tekmovalcev sestavljajo otroci klubskih funkcionarjev. Pri tem pa ostali talentirani smučarji niso imeli prav nobenih možnosti vključitve. Širša tekmovalna baza in množične aktivnosti so postale celo nezaželene, saj niso prinašale dohodka in je potem ostalo premalo denarja za neselektivno izbrano vrsto. Res je, da so ti starši tudi sami veliko vlagali, toda to ne utemeljuje take usmeritve, ša manj pa, da se trošijo velika družbena sredstva za tekmovalno rekreacijo izbrancev. V to izbrano selekcijo so se vključevali otroci prihajajočih še vplivnejših funkcionarjev brez ustreznih smučarskih kvalitet, zato pa so morali z selekcije strokovni sodelavci, ki se z takim načinom dela niso mogli strinjati. Tako kvalitetno smučarsko selekcijo strokovno vodita dva starša tekmovalcev brez vsakih strokovnih kvalifikacij, ki hkrati soodločata, ocenjujeta in razpolagata brez vsake pravne osnove in strokovne utemeljitve.

Te zdrave tekme v smučarskih aktivnostih in delitvah del pa je bilo konec, ko so ti smučarski funkcionarji zasedli še vodilne športne funkcije v občinskem merilu v telesno kulturnih organih. Skrivajoč se za delegatski sistem so se ene in iste osebe pojavljale v vodilnih upravljalskih funkcijah kot delitelji sredstev in še v vrstah porabnikov, ponovno v vodilnih funkcijah v delegacijah osnovnih športnih organizacij, krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Prav ti so povzročitelji sporov v smučanju, saj so legalizirali privatizacijo družbenih sredstev: odločitve o delitvi in način uporabe. Na njihovo pobudo so bila DVUTS odvzeta vsa sredstva dotacije, občinski administrativni telesnokulturni funkcionar pa si je tej organizaciji celo dovolil odvzeti sredstva pridobljena z organizacijo smučarskih tečajev. (Opomba: DVUTS pomeni Društvo vaditeljev, učiteljev in trenerjev smučanja.) Prav neverjetno je, da nihče ne preverja take delitve funkcij v delegatskem sistemu. Naj povem v ilustracijo, da sem lani v Kamniškem občanu napisal resnico o tem, kako je Smučarski klub nasprotoval, da bi DVUTS organiziralo smučarske tečaje med zimskimi počitnicami, ker so vsi člani odšli na smučanje v tujino, delno tudi za družbena sredstva in dotacije. Sam sem bil pobudnik in vodja teh tečajev v Kamniku in okolici, žrtvoval sem teden rednega dopusta in več kot sto ur organizacijskega dela. Za nagrado sem bil predlagan za disciplinski prestopek. Predlagatelj je bil predsednik SITKS, ki pa ni bil toliko pogumen, da bi se podpisal sam, temveč je poslal predlog podpisan z imemon predsednika IO SITKS, ki pa za to, po lastni izjavi, ni niti vedel.

Predsednik SITKS, ki je istočasno tudi tajnik SK Kamnik, je zahteval, da predstavnik DVUTS zapusti mesto strokovnega vodje selekcije, ker drugače SK Kamnik ne bo več prispeval sredstev za delo selekcije, čeprav so bili ostali člani selekcije proti temu. Izpraznjeno mesto strokovnega vodje selekcije je zasedel oče ene izmed tekmovalk, ki pa nima strokovnih smučarskih kvalifikacij.

Menimo, da je zadnji čas, da javnost zve, kaj si dovoljujejo nekateri, ki izkoriščajo svoje funkcije. Ko sta lani DVUTS in SK Kamnik izdelala skupen program in finančne plane in je skupščina SITKS in ZTKO sprejela sklep o njuni združitvi, je združitev propadla prav zaradi ljudi, ki so bili po svojih športnih funkcijah dolžni to izpeljati v korist napredka smučanja v Kamniku. Smučarski klub je pobral denar za programe, DVUTS pa je ostalo brez sredstev, ki jih potrebuje za svojo aktivnost. Letos smo celo smeli voditi smučarske tečaje, le s to razliko, da je ostanek »pokasiral« SK.

Tako početje vodi na nepravo pot celotno delo SK in vsa njegova številna pozitivna prizadevanja. Napake si dovoljujejo prav ti posamezniki. Alpska smučarska selekcija je delala zavzeto, vendar ji je še vedno tuje timsko delo. Njena naloga je poleg vzgoje tekmovalcev tudi vzgoja kadrov, ki pa je v celoti zanemarjena, saj mesta zasedajo starši tekmovalcev, namesto najstrokovnejših kadrov, kar jih premoremo v Kamniku in v okolici.

Prav nič ni bilo storjenega pri delu s cicibani, ker je kvaliteten zaostanek v slovenskem merilu vse očitnejši. Tu je delo nenačrtno, premalo strokovno. Ponovno moram zapisati, da so cicibane poslali na trening v Avstrijo, namesto da bi izkoristili dolgo smučarsko sezono na Velikih Poljanah in okolici, ki je za učenje še kako primerna. Da je strokovno delo popolnoma zanemarjeno pove tudi naslednje. Republiških in področnih seminarjev sta se udeležila le dva člana vodje klubskih tekmovalnih vrst. Kot strokovni vodja področnega zbora in republiške strokovne organizacije moram javno povedati, da strokovno delo v SK opravljajo kadri, ki si niso pridobili zahtevanih licenc za poučevanje smučanja, torej niso seznanjeni z novostmi v tehniki in metodiki poučevanja in treniranja smučanja. Tega ni storil niti profesionalni trener, ki mu je to službena dolžnost. Kako si v klubu zamišljajo kvalitetnejše strokovno delo, si ni mogoče predstavljati. Ob tem bi želel opozoriti tudi na sklep RTKS Slovenije, da v selekcijah in klubih ne smejo poučevati in jih občinske ZTKO ne smejo plačevati, če se strokovno ne izpopolnjujejo in si ne pridobijo ustreznih licenc. Čeprav v Kamniku ugotavljamo, da se s poučevanjem smučanja lahko ukvarja že vsakdo, pa v bodoče za družbeni denar ne bodo smeli učiti in trenirati nekvalificirani ljudje, niti tisti, ki se strokovno ne izpopolnjujejo. To je mogoče sedaj, ko delo v selekciji brez organizacije in strokovne kontrole vodita dva starša tekmovalcev, ki jima je edina strokovna smučarsko tekmovalna izobrazba sorodstvo s tekmovalci. Ob tem se lahko le sprašujemo, ali je bolj kvalitetno delo sploh zaželjeno. Ob enem učitelju smučanja, ki zanemarja svoje strokovno izpopolnjevanje in se strokovno ograjuje, s čemer omejuje svojo prizadevnost, zagnanost in privrženost smučarskem delu, brez timskega dela kadrov različnih profilov, ne bo novih uspehov. Posameznik naenkrat ne more kvalitetno trenirati mladinca in pionirja, povrhu še cicibana, ne da bi škodoval vsem.

Temu so krivi tudi tisti, ki bi morali to usmerjati, pa so žal sami strokovno slepi. Tako ravnanje pa škodi napredku smučanja. Prav zato SK kljub izredni in vsestranski aktivnosti ostaja zaprt v svoje ozke smučarske interese, ne uživa podpore tri četrtine smučarskih strokovnih kadrov, pa niti večjega dela smučarjev rekreativcev.

To potrjuje tudi ustanavljanje novih smučarskih društev v kamniški okolici, kjer delovanja SK ni čutiti, saj je edino DVUTS organiziralo smučarske tečaje v okolici.

Strokovni smučarski kadri smo na ta nasprotja vseskozi opozarjali, a žal opozorila niso naletela na odmev, razen osebnih napadov na najbolj aktivne strokovne smučarske delavce v Kamniku. Zato preostaja edino še javna polemika, čeprav boleča za tiste, ki so si dovolili preveč. Zelo bom vesel, če se bodo ponovno spravili name vsi tukaj prizadeti, samo da se bodo stvari obrnile na bolje. Navedeno je v celoti argumentirano z dokumenti in dokazi in mi bo v veliko zadovoljstvo, če bi jih preverile še samoupravne kontrole v telesni kulturi. V eno izmed njih sem bil pred leti izvoljen, vendar zamenjan, ne da bi bil obveščen.

Kot strokovni vodja za smučanje na kamniškem območju sem dolžan opozoriti, da se družbeni denar troši premalo v smislu kvalitetnejšega dela zaradi človeških slabosti, ki jih družba dopušča zaradi slabe obveščenosti. Plačujemo preveč za preslabo delo! To je mnenje večine strokovnih smučarskih kadrov v Kamniku. Vse pa je mogoče z odprtostjo in podporo strokovnemu delu urediti. Zato želim ob zaključku predlagati tudi nekaj k temu.

Družbenopolitične organizacije, ki so bile na te razmere opozorjene in so do sedaj stale ob strani, naj pomagajo kadrovsko in organizacijsko urediti sedanje stanje. Občinski telesnokulturni delavci ne smejo biti istočasno vodilni funkcionarji v osnovnih organizacijah; torej eno ali drugo!

Tisti, ki ovirajo združitev smučarskih sil v Kamniku, naj zapustijo smučarsko sredino, ker njihovo delo ne odtehta škode, ki jo smučanju povzročajo s svojimi intrigami in privatizacijo funkcij, ki se prekrivajo v upravljalskem in porabniškem smislu. Če sami nismo zreli urediti tega po delegatskem sistemu, naj to ugotovi družbeni pravobranilec samoupravljanja.

Strokovno delo naj opravljajo strokovnjaki, med temi že sedaj ni razhajanj in prepirov, le drugi naj se ne vmešavajo v njihovo delo. Prostora za aktivnost in delo je dovolj za vse, tako za strokovne delavce in funkcionarje, a za vsakega na svojem področju. Funkcionarji ne morejo biti istočasno strokovni delavci.

V Kamniku naj bo osrednji Smučarski klub, ki naj ima sekcije po okoliških krajih. Pričnо naj se tečaji za smučarski tek in sistematično strokovno delo v alpski šoli. Za vse članstvo smučarskih organizacij napravimo nekaj, ne le za tistih nekaj tekmovalcev, pa bo vsak čutil pripadnost smučarski organizaciji.

Organizirajmo več množičnih smučarskih aktivnosti na Veliki planini in izkoristimo strokovne smučarske delavce v Kamniku, ne pa da jih omejujemo v njihovi aktivnosti, zato da bo nekaterim posameznikom lepše, da bodo pomembnejši in se bodo vedli vzvišeno na različnih sindikalnih prireditvah s svojimi pravili. Tako bo vsak lahko napravil nekaj, vsi pa več in bolje.

Naj se za družbeni denar ne smučajo samo otroci premožnih staršev ali klubskih funkcionarjev, temveč dajmo priložnost za smučanje večim, ki to želijo in imajo možnost, voljo in veselje. Tekmujejo in trenirajo pa naj le najboljši med njimi. Ne mučimo otrok na tekmovalnih progah, če še ne znajo dovolj smučati, ne silimo jih zaradi svojih skritih in neuresničenih ambicij. Ne priskutimo jim tega lepega smučanja že v otroštvu.!

Ne pustimo, da nas in naše otroke uči smučati in tekmovati vsakdo, temveč le tisti, ki se bodo sproti strokovno izobraževali in potrjevali z delom in strokovnostjo!

Hvala, ker za dobrobit smučanja organizirate razne prireditve. Toda ne podrite tega z vlaganjem v delo, ki mu strokovno niste kos! Ne uničujte in ne omalovažujte dela dveh desetletij in ljudi, ki so smučanju v Kamniku postavili tako trdno osnovo, da lahko sadove tega dela uživate prav vi! Ob obletnici kluba se niste spomnili niti na enega izmed njih, ne tekmovalca, ne športnega delavca. Na tekmah jih ne pustite startati zaradi vaših osebnih pogledov na ljudi in smučanje. Verjemite, da s takšnim delom zavirate in onemogočate razvoj smučanja. Končujem z željo, da bi kamniško smučanje hitreje napredovalo, da bi imeli v svojih vrstah boljše smučarje, strokovnjake in tekmovalce, več smučarske aktivnosti v vseh panogah za vse, ki si to želijo. Za te cilje v smučanju se bom zavzemal še vnaprej z vami ali proti vam, če boste še naprej izločevali iz aktivnosti in odločanja v smučanju 70 strokovnih smučarskih delavcev, ki smo jih vzgajali v duhu, da bi čim večim približali lepote, ki jih prinaša alpsko smučanje, tek na smučeh in skoki. Ti cilji bodo prej ko slej prerasli vse, ki delajo in mislijo v smučanju drugače.

ing. MARIJAN STELE

Vzponi od 21. marca do 1. maja

Letna sezona je na višku. Alpinisti so natrenirani in ni stene, ki bi se jim zoperstavila. Včasih smo hodili v Paklenico, da bi se vplezali, vzponi pred Paklenico pa kažejo, da smo trenirali za Paklenico, da se tam že preizkusimo s težjimi smermi. Snega to sezono res ni bilo veliko, vendar nas je presenetil še pozno pomladi in preseliti smo se morali v toplejše kraje: v Klek, Osp, Paklenico.

OSP je bil obiskan kar dvakrat, od težkih smeri pa so bile preplezane naslednje:

Osp 77 (ocena VI) plezali: Cene Berčič, Tatjana Golob; Žaga (ocena V) plezali: Cene Berčič, Milan Gladek, Tatjana Golob, Franc Holcar in Janko Plevel; Goba (ocena VI) plezali: Cene Berčič, Milan Gladek, Franc Holcar in Janko Plevel.

Prvomajski prazniki so se naglo bližali in zapodili smo se v gore po nove vzpone, po kondicijo, za preizkušanje svojih moči in po vse, zaradi česar sploh plezamo. Tako smo po 21. marcu opravili kar 52 vzponov:

3 vzpone II. stopnje
5 vzponov III. stopnje
18 vzponov IV. stopnje
13 vzponov V. stopnje
13 vzponov VI. stopnje

Razen v Ospu smo bili tudi v domačih stenah:

V KOGLU: Janko Plevel s soplezalcem iz Kopra (Kramarjeva smer, ocena V+) Milan Gladek s soplezalko iz Kopra (Kamniška smer, ocena VI) Bojan Pollak in Irena Markuš (Zupanova smer, ocena V) Cene Berčič in Tatjana Golob (Srakar-Češnovar, ocena V)

V VEŽICI: Cene Berčič in Milan Gladek (Lahova smer, ocena VI) Janko Plevel in Franc Holcar (Zajeda usmiljenja, oc. VI) Bojan Pollak in Irena Markuš (Perčičev steber, ocena VI)

V PLANJAVI, BRANI, KALŠKI GORI...

Potem smo šli v PAKLENICO

Vsak po svoje, eni na štop, z avtobusom, drugi z osebnimi avtomobili, vlakom. Od Kamnika smo se poslavljali v dežju, ob morju nas je pričakalo sonce. Enajst Kamničanov nas je bilo, skoraj pol odseka. Čeprav smo ostali le do 1. maja, nekateri smo odšli že prej, smo uspeli preplezati kar 86 smeri.

5 smeri I. stopnje
7 smeri II. stopnjel 27 smeri LLI. stopnje
22 smeri IV. stopnje
15 smeri V. stopnje
10 smeri VI. stopnje

»Šestice so naslednje:

Jenjavi smer (ocena VI A_2) plezala Cene Berčič in Milan Gladek
Propeler (ocena V, VI A_2) plezala Bojan Pollak in Frane Kemperle
Velebitaška smer (ocena VI) plezal Milan Gladek s soplezalko iz Kopra
Klin (ocena VI A_3) plezala Janko Plevel in Franc Holcar
Forma viva (ocena VI A_3 plezal Janko Plevel s soplezalcem
Union (ocena VI) plezala Bojan Pollak in Frane Kemperle

V Kleku pa se je mudil naš pripravnik Dare in tam preplezal dve smeri: smer HPD (ocena II +, IV) in Dragmanovo smer (ocena VI+)

IRENA M.

Gremo na Veliko planino

Planinsko društvo Kamnik nadaljuje s tradicijo trimskih planinskih pohodov, ki jo je začelo pred dvema letoma. Cilji teh pohodov so več ali manj določeni že nekaj časa: Velika planina, Kamniško sedlo, Kokrško sedlo in pohod po poteh II. grupe odredov. Namen teh pohodov je, da gredo v gore tudi ljudje, ki drugače tja ne zahajajo redno, ali nimajo primerne družbe, ali pa še niso spoznali čara naših gora, ali pa imajo kakšen podoben vzrok. Seveda so močno zaželeni tudi izkušeni planinci, da bodo za spodbudo in pomoč novincem.

Prvi letošnji letni pohod bo na Veliko planino. Zbrali se bomo v nedeljo, 7. junija ob 6,45 v Stahovici (avtobus odpelje iz Kamnika ob 6,25). Nato bomo krenili po cesti in poti skozi vas Praprotno. Kolovoz se zložno vzpenja vse do Sv. Primoža. Tokrat ne bomo obiskali te znamenite cerkve s poznanimi srednjeveškimi freskami, ampak bomo zavili navzgor proti Sušavam. Ko pride pot na rob, se odpre razgled na strma pobočja Velike planine, ki padajo v dolino Konjske. Čez Pasje pečine bomo nato kmalu prišli do zadnjega večjega vzpona, ki nas še čaka pred Malo planino. Mimo obeležja 5. državne konference SKOJ vodi pot do Domžalskega doma, kjer bo daljši počitek.

Okoli 13. ure bomo krenili naprej in sicer na Veliko planino. Tu se bodo lahko tisti, ki jih bo hoja utrudila ali jih bodo ožulili čevlji ali pa bodo kako drugače nesposobni za nadaljnji pohod, lahko vrnili v dolino z žičnico. Ostali pa bomo krenili mimo obeh Veternic naprej na Konjščico in nato navzdol na Dol. Od tam naprej nas čaka samo še spust po Dolskem grabnu do Kopišč, kjer bomo lahko počakali na avtobus, ki nas bo nato popeljal proti Kamniku.

Vsega skupaj bo okoli 5 do 6 ur zmerne hoje po ne preveč strmih poteh. Kljub temu priporočamo, da naj bi se vsak, ki se bo udeležil tega planinskega trimskega pohoda, primerno ubul, oblekel in poskrbel za hrano in pijačo. Pa tudi za svojo kondicijo naj poskrbi z vsaj nekaj poprejšnjimi manj zahtevnimi izleti. Ta pohod bo ob pomoči svojih tovarišev iz alpinističnega odseka in postaje GRS Kamnik vodil Bojan Pollak. Predhodne prijave niso potrebne, upajmo samo. da bo vreme lepo.

POB

OSNOVNA ŠOLA FRANA ALBREHTA KAMNIK

razpisuje
prosta naslednja dela in opravila

– **1 delavko za pomoč v kuhinji**
Pogoj: polkvalificirana kuharica

– **2 delavki za čiščenje šolskih prostorov**

Vsa dela se združujejo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Prošnje oddajte v 15. dneh po objavi v tajništvu šole.

INDUSTRIJA POHIŠTVA »STOL« KAMNIK n. sol. o.

Odbor za kadre TOZD KOVINSKO IN TAPECIRANO POHIŠTVO objavlja dela in naloge

DVEH VARILCEV

K sodelovanju vabimo kandidate, ki so usposobljeni za plamensko varjenje in varjenje s CO_2.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 15 dneh po objavi na naslov: »STOL« KAMNIK, kadrovska služba, Ljubljanska 45, 61240 Kamnik.

Ustrezne informacije dobite osebno v kadrovski službi, tel. 831-121 int. 223.

Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje v 30 dneh po preteku roka prijav.

ETA – ŽIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

potrebuje
dve snažilki
za opravljanje delovne naloge čiščenje proizvodnjih in pisarniških prostorov.
Osebni dohodek 6.500 din

GLASBENA ŠOLA KAMNIK

vpisuje v šolskem letu 1981/82 v oddelke za godala, pihala, trobila, predšolsko glasbeno vzgojo in izrazni ples.

Vpišete se lahko od 1. 6. do 5. 6. 1981 od 9. do 12. ure – vsak dan in v sredo od 14. do 16. ure na Glasbeni šoli Kamnik, Kajuhova pot 11.

Mesto Kamnik gostoljubno sprejelo paraplegike

Letošnji prvomajski prazniki so za slovenske paraplegike inparaplegike držav udeleženk potekali v znamenju II. MEDNARODNEGA TURNIRJA V KOŠARKI NA INVALIDSKIH VOZIČKIH, katerega gostitelj je bilo mesto Kamnik. Na turnirju so sodelovale reprezentance Avstrije, Francije, daljnega Irana, Švice, Hrvatske in Slovenije.

Turnir je bil 30. 4. in 1. 5. v novi športni dvorani, ki jo je v ta namen odstopila SITKS Kamnik. Organizatorji, Zveza paraplegikov SR Slovenije, Samoupravna interesna telesnokulturna skupnost Kamnik in Zavod za usposabljanje invalidne mladine iz Kamnika, so poskrbeli, da je turnir v celoti uspel. Seveda pa uspeha ni pripisovati zgolj organizatorjem, saj so k temu pripomogli predvsem Skupščina občine Kamnik, ki je nad turnirjem prevzela pokroviteljstvo, delovne organizacije TITAN, ALPREM, UTOK, KEMIJSKA INDUSTRIJA in SVILANIT, kot pokrovitelji reprezentanc, SVIT, kot darovalec keramičnih majolik, ter številni posamezniki, med katerimi moramo omeniti zlasti izredno pozornega in razumevajočega predsednika SITKS Janeza Tajča, sekretarja SITKS ing. Petra Brleca, direktorja ZUIM Kamnik Vlada Hvaliča in vse ostale, ki so kakorkoli pripomogli k odlični organizaciji in končno k uspehu.

Nepozaben bo ostal večer pred začetkom turnirja, ko je predsednik občinske skupščine Kamnik Slavko Ribaš sprejel predstavnike nastopajočih reprezentanc in jim v prisrčnem razgovoru orisal zgodovino in sedanji utrip mesta Kamnika. Invalidom-športnikom je izrekel dobrodošlico ter jim zaželel obilo športnih uspehov, dobrega počutja in lepega vremena. Tovariš predsednik je naslednjega dne turnir tudi uradno otvoril.

Slovenski paraplegiki so vsako leto vabljeni na številne turnirje in prvenstva po vsej Evropi, kjer doživljajo enako lepe sprejeme in tudi športne uspehe. Zaradi svojih športnih sposobnosti, discipline in vedrine v njihovih nastopanjih so postali priljubljeni pri njihovih gostiteljih. S turnirjem v Kamniku smo hoteli našim nekdanjim in seveda tudi bodočim gostiteljem vrniti njihovo gostoljubje in posebno pozornost do nas, zato smo z uspehom v Kamniku nadvse zadovoljni. Sprejem reprezentanc, namestitev in prehrana v ZUIM ter številne drobne pozornosti njihovega osebja, ureditev športne dvorane, stalna prisotnost funkcionarjev in delavcev v njej in ne nazadnje tudi hvaležno občinstvo, ki se je v obeh dneh zvrstilo na tribuni dvorane, vse to je pripomoglo k uspehu, kakršnega smo si želeli. Celo vreme nam je bilo naklonjeno, saj je prvi dan turnirja sijalo sonce in so se Kamniške planine pokazale v vsem svojem sijaju. Kot da so tudi one pozdravile udeležence našega turnirja.

Če k uspehu organizacije turnirja prištejemo še prvo mesto reprezentance Slovenije, kateri je predsednik skupščine Slavko Ribaš na zaključni svečanosti izročil prelep pokal, predstavniki Titana pa vsakemu igralcu spominski album s posnetki o tovarišu Titu, smo s turnirjem še posebno zadovoljni. SITKS Kamnik je reprezentancam nastopajočih držav poklonila posebne spominske plakete, kakršne je prejel tudi najboljši, najmlajši in najtežje prizadeti igralec turnirja. Zadovoljstvo nad organizacijo in potekom turnirja so ob odhodu iz Kamnika izražali prav vsi udeleženci, mi pa v imenu njih in imenu organizatorja izrekamo mestu Kamnik našo najtoplejšo zahvalo.

ZVEZA PARAPLEGIKOV SR SLOVENIJE

Doslej največji uspeh odbojkarjev

Prvenstvena sezona 1980–1981 je tudi za kamniške odbojkarje – člane končana. V II. zvezni ligi – zahod, kjer so tekmovali, so po osemnajstih napornih tekmah dosegli izreden, dosedaj njihov največji uspeh, častno tretje mesto.

Pred njimi sta v tej ligi zasedla prvo mesto Pakrac, katerega so sicer naši fantje 31. marca v Kamniku premagali s 3:1 in drugo mesto Mežica, s katero so v Kamniku naši izgubili po ogorčeni borbi s 3:2.

Sicer pa so Kamničani v drugem, spomladanskem delu prvenstva še štirikrat slavili in to proti Mislinji s 3:2, Uljaniku iz Pulja 3:0, Šempetru s 3:0 in Salonitu s 3:1. Trikrat pa so morali priznati premoč nasprotnikov in to INI na Reki s 3:1, Borcu s 3:1 in Novemu Zagrebu 3:1.

Lahko pa bi bil uspeh naših še večji, saj so na primer z Novim Zagrebom, proti kateremu so tesno izgubili, igrali kar brez treh igralcev prve šesterke (brez Kajzerja, Zupana in poškodovanega Novaka), omeniti pa velja tudi odsotnost poškodovanega Dareta Goleta, ki ni mogel igrati celotni spomladanski del.

Končni vrstni red je bil takšen: 1. Pakrac, 2. Mežica, 3. Kamnik, 4. Salonit, 5. INA, 6. Novi Zagreb, 7. ČIB Bovec, 8. Uljanik, 9. Šempeter, 10. Mislinja.

Ligo bosta morala zapustiti Šempeter in Mislinja, v I. B zvezno ligo – zahod gre Pakrac, novi člani II. zvezne lige-zahod pa bodo Karlovac, ki se vrača iz I. B zvezne lige, prvak 1. Slovenske lige Pionir iz Novega mesta in prvak 1. hrvaške lige.

Tudi kvaliteta igre kamniške ekipe je bila na dostojni ravni in se je stopnjevala iz tekme v tekmo, kar je seveda privabljalo v novo športno dvoramo čedalje več navdušenih gledalcev. Mnogi, ki so si prvikrat ogledali odbojko tako visoke kvalitete, so bili navdušeni nad privlačnostjo te zahtevne športne igre.

Veseli smo, da številne ure trdega treninga, na katerih sta oba trenerja ing. Ante Tadić (tudi kapetan ekipe) in Jernej Koncilja (tudi neumorni tehnični vodja vrste) »likala« svoje varovance, niso bile zaman in prepričani smo, da bodo fantje France Štrajhar, Marjan Novak, Niko Zupan, Bogo Logar, Primož Kajzer, Lojze Drolc, Jernej Vombergar, Gorazd Frontini, Mitja Matjan, morda še tudi Dare Gole in še kdo od mladih, ki prihajajo v bodoče še bolj »poprijeli« in dosegali še lepše uspehe.

Ta prvenstvena sezona je za njimi, po krajšem odmoru bodo tudi letos mladi člani (do 25 let) zopet tekmovali v ligi, ki jo organizirajo delavci OK Kamnika za Podjed – Ulčarjev pokal. Seveda pa je »na sporedu« vrsta turnirjev, saj ob dobrem mestu v ligi, vabila prihajajo od vsepovsod.

–AN–

Strelsko tekmovanje stahoviških lovcev

Lovska družina Stahovica je v okviru programa akcije »Nič nas ne sme presenetiti« za svoje člane doslej organizirala dvoje predavanj s področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. V ta program sodi tudi strelsko tekmovanje, ki so ga opravili 26. aprila. Dvaintrideset lovcev se je na Slevem pomerilo v streljanju z lovsko puško – risanico in z malokalibrsko puško.

Z risanico je vsak član izstrelil 3 naboje na 100 m v tarčo – srnjaka. Najboljši rezultat je dosegel Franc Dolenc s 30 krogi od 30 možnih.

Z malokalibrsko puško je vsak lovec izstrelil 10 nabojev v tarčo – srnjaka na razdalji 35 m. Doseženi so bili naslednji rezultati: Franc Ajdovec 71 krogov, Janez Kožar 68, Franc Svetelj 62, Martin Pogačar 61, Niko Šarc 59, Andrej Kregar 58, Franc Dolenc 56, Janez Kemperle 56, Tine Kuhar 47, Franc Balantič 44 itd.

Tričlanska ekipa se bo v maju udeležila občinskega lovskega strelskega tekmovanja.

–lj–

Kje so se izgubile diplome?

Najprej prav lep pozdrav. Pišem vam prvič z željo, da vam povem, kaj me teži. Morda boste lahko ta kratek članek objavili v vašem in našem časopisu, vendar v to dvomim, ker sem še vedno prepričan, da objavljate le pohvalne članke, če pa je v članku vsaj malo kritike, ga izpustite.

Naj preidem k stvari.

Letos so bile na Veliki planini organizirane tri tekme v veleslalomu za »TRIM« pokal. Na zadnji tekmi, ki jo je organiziral Kamnik, pa je zmanjkalo diplom za drugo in tretje uvrščene tekmovalce v skupnem seštevku. Sprašujem se, kje bodo ti tekmovalci lahko dvignili diplome? To pa ni tisto pravo vprašanje, ki si ga zastavljam, temveč je le nakaz k bistvenemu vprašanju. Ne zdi se mi namreč prav, da bi tekmovalci morali sami hoditi po diplome in takorekoč prositi zanje, če so si jih s trudom prislužili. Vsak, ki je želel tekmovati na teh tekmah, je na vsaki tekmi plačal štartnino v višini din 50; Sprašujem se, kako to, da niti za diplome ni bilo dovolj denarja oz. ali res ni toliko zanimanja, da bi tekmovalcem poslali diplome po pošti in ne bi sami hodili iz kraja v kraj, da bi jih končno dobili?

B. M.

★ ★ ★

Letos so prvič Smučarska društva iz Domžal in Mengša ter Smučarski klub Kamnik organizirali tri tekme za trimski pokal. Pobudo za to tekmovanje so dali predstavniki iz SD Domžale, nato smo organizirali poseben odbor za organizacijo treh tekmovanj. V tem odboru sta bila po dva člana iz vsakega društva in kluba. Naloga odbora je bila, da je organiziral vse potrebno za tekmovanje, od pravil do plakatov in diplom za najboljše v skupnem seštevku, vsak klub pa je moral prevzeti oz. izvesti eno od tekem in na tej tekmi podeliti diplome najboljšim tekmovalcem. Organizacijski odbor je tudi določil višino štartnine, ki je šla v skupno blagajno in na koncu je vsak klub dobil povrnjene storške, ki so nastali pri organizaciji tekme. Štartnina je bila minimalna, saj s temi sredstvi nismo uspeli pokriti vseh stroškov, posebno še na zadnji tekmi ne, ker je bilo najmanj tekmovalcev, stroškov pa ni bilo malo. Naj naštejem le glavne: tiskanje plakatov, nakup nagrad za prvouvrščene v posamezni kategoriji, kritje prevoznih stroškov sodnikom, ki so sodelovali na tekmi in amortizacija opreme. Vse tekme so bile kljub pomanjkanju snega dobro izvedene. Do zapleta je prišlo le na koncu, ker organizacijski odbor ni preskrbel zadostnega števila diplom. Naj poudarim, da je to napaka organizacijskega odbora in ne Smučarskega kluba Kamnik. Na zaključni slovesnosti smo tudi opozorili vse tekmovalce, da dobijo diplome v matičnih klubih. Tekmovalci iz Kamnika dobijo diplome v prostorih SK Kamnik v domu v Mekinjah, tekmovalci iz Domžal ali Mengša pa v svojih klubih. Čeprav je od zadnje tekme že dolgo, se do danes ni oglasil še nihče, da bi dvignil diplomo.

Smučarski klub Kamnik

ŠAH ŠAH ŠAH ŠAH ŠAH ŠA

Duplica 14. v Sloveniji

Letošnje brzopotezno prvenstvo slovenskih mest in krajev je bilo v rdeči dvorani v Velenju, pokrovitelj 27. prvenstva je bila velenjska občinska skupščina. Tekmovalo se je po Bergerjevem sistemu v petih skupinah. Iz vsake take skupine sta se nato dve najboljši ekipi uvrstili v finalno skupino. Našo občino sta na prvenstvu zastopali reprezentanci Komende in Duplice. Ekipi nas nista razočarali, saj sta se solidno uvrstili. Moštvo Duplice, ki je letos nastopilo prvič z najmočnejšo postavo na podobnih tekmovanjih, je zaradi slabših rezultatov v prejšnjih letih prišlo v zelo močno skupino skupaj z Ljubljano, Domžalami, Velenjem in se ni uspelo uvrstiti v finale. V tej skupini je zasedla tretje mesto in se nato borila za uvrstitev od 11. do 20. mesta. V tej konkurenci, ki je bila zelo izenačena, je zmagala ekipa Dobrne pri Celju pred Novim mestom in Žalcem, ki so imeli le točko več kot Duplica. Moštvo Duplice, ki je igralo v postavi: Karnar, Bavčar, Osolin, Trebušak, Bračič, Bergant in Lanišek je tako osvojilo 14. mesto v Sloveniji. Ekipa Komende pa je bila v četrti skupini tretja in v skupnem seštevku na 33. mestu med 48 nastopajočimi ekipami.

V finalni skupini je bil lanski zmagovalec Maribor zopet najboljši in je zmagal z veliko prednostjo pred Celjem, Lescami na Gorenjskem in Ljubljano.

TONE TREBUŠAK

Prodam dvosobno stanovanje v Kamniku – 55 m². Kuhinja opremljena z novo moderno opremo. Vseljivo avgusta 1981. Informacije na tel. 310-566 int. 331 od 7. do 14. ure, ali na naslov Bajda Nevenka, Kamnik, Klavčičeva 6.

Hering-Zupančičev turnir

Letošnje leto je šahovski klub Domžale že osemnajstič zapored pozdravil šahiste iz bližnje in daljne okolice, ki so se udeležili turnirja v spomin na prizadevna šahista in organizatorja Heringa in Zupančiča. Zbralo se jih je kar 48, med njimi mojster, 11 mojstrskih kandidatov, 12 prvokategorikov in 4 drugokategoriki. Na turnirju, ki je bil letos eden najmočnejših v Sloveniji, je brez poraza zmagal domačin Vide Vavpetič. Čeprav sodi Vavpetič že med starejšo generacijo najboljših slovenskih šahistov, je v zadnjih letih dokazal, da leta sploh niso pomembna pri šahovski ustvarjalnosti. Na tem turnirju je v devetih kolih zbral kar 7,5 točk in je drugouvrščenega Mazija iz Kranja prehitel za točko. Lanskega zmagovalca Karnerja je poraz z drugouvrščenim tako prizadel, da je iz prej vodečega mesta padel na delitev 3.-7. mesta in je zadnje partije le remiziral.

Vrstni red: 1. Vavpetič 7,5 točk; 2. Mazi 6,5 točk; 3. do 7. Karnar, J. Skok, Ukmar, Praznik, Miklavec 6 točk; 8. Železnik 5,5 točk; 9. do 10. B. Skok in Plesec 5 točk itd.

TONE TREBUŠAK

Brzoturnir v Titanu

Ob 85-letnici Titana so tamkajšnji šahovski delavci organizirali brzopotezno tekmovanje med šahovskimi ekipami kamniških delovnih organizacij. Tekmovanja so se udeležila le moštva Donita, Kemične industrije, Menine, Stola, Zarje in dve ekipi domačinov.

V srečanjih je bilo zelo malo remijev, kar je dokaz, da imajo šahisti v tovarnah veliko veselja do šaha, da so prišli na tekmovanje res tekmovati in v igri pokazati, kdo je boljši. Vrstni red najboljših je bil pričakovan, ostale ekipe pa so bile zelo izenačene. Zmagovalna ekipa v postavi Karnar, Trebušak, Bergant in Lanišek se ni pustila presenetiti in je osvojila za prvo mesto tudi lep pokal.

Vrsti red na tekmovanju je bil sledeč: 1. Stol 21,5 točk; 2. Titan I. ekipa 18 točk; 3. Kemična industrija 14 točk; 4. Menina 9,5 točk; 5. Donit 7,5 točk; 6. Titan II. ekipa 7 točk in 7. mesto Zarja 6,5 točk. Tri prvouvrščene ekipe so dobile pokale, ostale pa so prejele v ta namen narejene diplome.

TONE TRBUŠAK

Odlikovanje Gorski reševalni službi Kamnik

Ob dnevu varnosti 13. maju so bila tudi v Sloveniji podeljena posameznim delavcem, občanom, delovnim organizacijam, družbeno političnim skupnostim in drugim, ki so kakorkoli prispevali za varnost, zaščito in reševanje ljudi v naši samoupravni socialistični skupnosti, odlikovanja Republiškega sekretariata za notranje zadeve.

Plaketo organov za notranje zadeve je prejela tudi gorska reševalna služba Kamnik; podelil jo je republiški sekretar za notranje zadeve Tomaž Erti 12. maja v prostorih izvršnega sveta SRS. Kamniški gorski reševalci smo na to odlikovanje še posebno ponosni, saj dokazuje, da je naše delo dobro in cenjeno. Z oddelkom za notranje zadeve pri SO Kamnik odlično sodeljujemo in trudili se bomo, da to sodelovanje še okrepimo. GRS postaja Kamnik bo naslednje leto praznovala visok jubilej, 60 letnico svojega obstoja. V naši sredini še živijo nekateri člani ustanovne reševalne skupine iz leta 1922., med njimi tudi takratni vodja Franc Erjavšek.

Upamo, da njihovo pionirsko delo uspešno nadaljujemo, to pa tudi vsi reševalci želimo.

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.